

ÉRTEKEZÉSEK

A NYELV- ÉS SZÉPTUDOMÁNYOK KÖRÉBŐL.

KIADJA A MAGYAR TUD. AKADÉMIA.

AZ I. OSZTÁLY RENDELETÉBŐL

SZERKESZTI

GYULAI PÁL

OSZTÁLYTITKÁR.

XVI. KÖTET. IV. SZÁM.

PARASPONDYLOS ZOTIKOS

KÖLTEMÉNYE A VÁRNAI CSATÁRÓL.

PECZ VILMOS

L. TAGTÓL.

Ára 30 kr.

BUDAPEST.

1894.

Értekezések a nyelv- és széptudományok köréből.

- I. k.** I. Solon adótörvényéről. *Télfy Ivántol.* 1867. 14 l. Ara 10 kr. — II. Adalékok az attikai törvénykönyvhöz *Télfy Ivántol.* 1868. 16 l. 10 kr. — III. A legujabb magyar Szentírásról. *Tárkányi J. Bélátol.* 1868. 30 l. 20 kr. — IV. A Nibelungének keletkezéséről és gyanitható szerzőjéről. *Szász Károlytól.* 1868. 20 l. 10 kr. — V. Tudománybeli hátramaradásunk okai, s ezek tekintetéből Akadémíának feladása *Toldy Ferencztől.* 1868. 15 l. 10 kr. — VI. A keleti török nyelvről. *Vambéry Ármintól.* 1868. 18 l. 10 kr. — VII. Geleji Katona István fóleg mint nyelvész. *Imre Sándortól.* 1889. 98 l. 30 kr. — VIII. A magyar egyházak szertartásos énekei a XVI. és XVII. században. *Bartalus Istvántol.* Hangjegyekkel. 1869. 184 l. 60 kr. — IX. Adalékok a régibb magyar irodalom történetéhez. (1. Sztárai Mihálynak eddig ismeretlen szindarabjai. 1550—59. — 2. Egy népirodalmi emlék 1550—75-ből. 3. Baldi Magyar olasz Szótárkája 1583-ból. — 4. Báthory István ország bíró mint író. — 5. Szenczi Molnár Albert 1574—1633). *Toldy Ferencztől* 1869. 176 l. — X. A magyar bővített mondat. *Brassai Sámueltől.* 1870. 46 l. 20 kr. — XI. Jelentés a felső-austriai kolostoroknak Magyarországot illető kéziratai- és nyomtatványairól. *Bartalus Istvántol.* 1870. 43 l. 20 kr. (1867—1869.)
- II. k.** I. A Konstantinápolyból lejutóban érkezett négy Corvin-codexről. *Mátray Gábor* I. tagtól. 1870. 16 l. 10 kr. — II. A tragikai felfogásról. Székfoglaló. *Szász Károly r.* tagtól. 1870. 32 l. 20 kr. — III. Adalékok a magyar szóalkotás kérdéséhez. *Joannovits Gy.* I. tagtól 1870. 43. l. 20 kr. — IV. Adalékok a magyar rokonértelmű szók értelmezéséhez, *Finaly Henrik* I. tagtól. 1870. 47 l. 20 kr. — V. Solomos Dénes költeményei és a hétszigeti görög népnyelv. *Télfy Iván* lev. tagtól. 1870. 23 l. 20 kr. — VI. Q. Horatius satírái (Ethikai tanulmány). Székfoglaló. *Zichy Antal* I. tagtól. 1871. 33 l. 20 kr. — VII. Ujabb adalékok a régibb magyar irodalom történetéhez (I. Magyar Pál XIII. századbeli kanonista. II. Margit kir. hercegnő, mint ethikai író. III. Baldi Bernardin magyar-olasz szótárkája 1582-ből. Második közlés IV. Egy XVI. századbeli növénymű nevtár XVII. és XVIII. századbeli párhuzamokkal. V. Akadémiai eszme Magyarországon Bessenyei előtt) *Toldy Ferencz* r. tagtól. 1871. 124 l. Ara 40 kr. — VIII. A sémi magánhangzókról és megjelölésük módjairól. Gr. *Kuun Géza* lev. tagtól. 1872. 59 l. 20 kr. — IX. Magyar szófejtegetések. *Szilády Áron* I. tagtól. 1872. 16 l. 10 kr. — X. A latin nyelv és dialektusai. Székfoglaló. *Szénássy Sándor* I. tagtól. 1872. 114 l. 30 kr. — XI. A defterekről. *Szilády Áron* lev. tagtól. 1872. 23 l. 20 kr. — XII. Emlékbeszéd Árvay Gergely felett. *Szvorényi József* lev. tagtól. 1872. 13 l. 10 krajczár. (1869—1872.)
- III. k.** I. Commentator commentatus, Tarlózatok Horatius satíráinak magyarázói után. *Brassai Sámuel* r. tagtól. 1872. 109. l. 40 kr. — II. Apáczai Cséri János Barczai Ákos fejelemhez benyújtott terve a magyar hazában felállítandó első tudományos egyetem ügyében *Szabó Károly* r. tagtól. 1872. 18 l. 10 krajczár. — III. Emlékbeszéd Bitnitz Lajos felett. *Szabó Imre* t. tagtól. 1872. 18 l. 10 kr. — IV. Az első magyar társadalmi regény. Székfoglaló *Vadnai Károly* I. tagtól. 1873. 64 l. 20 kr. — V. Emlékbeszéd Engel József felett *Finaly Henrik* I. tagtól 1873. 16 l. 10 kr. — VI. A finn költészetről, tekintettel a magyar ösköltészetre. *Barna Ferdinand* I. tagtól. 1873. 135 l. 40 kr. — VII. Emlékbeszéd Schleicher Ágost, külső 1. tag felett. *Riedl Szende* I. tagtól. 1873. 16 l. 10 kr. — VIII. A nemzetiségi kérdés az araboknál. Dr. *Goldziher Ignácztól.* 1873. 64 l. 30 kr. — IX. Emlékbeszéd Grimm Jakab felett. *Riedl Szende* I. tagtól. 1873. 12 l. 10 kr. — X. Adalékok Krim történetéhez. Gr. *Kuun Géza* I. tagtól. 1873. 52 l. 20 kr. — XI. Van-e elfogadható alapja az ik-es igék külön ragozásának. *Riedl Szende* lev. tagtól 51 l. 20 kr. (1872—1873.)
- IV. k.** I. szám. Paraleipomena kai diorthoumena. A mit nem mondta s a mit roszul mondta a commentatorok Virgilius Aeneise II-ik könyvére. különös tekintettel a magyarrá. *Brassai Sámuel* r. tagtól 1874. 151 l. 40 kr. — II. szám Bálint Gábor jelentése Oroszország- és Ázsiában tett utazásáról és nyelvészeti tanulmányairól. Melléklet öt khálymik dana hangjegye. 1874. 32 l. 20 kr. — III. szám A classica philologiának és az összehasonlító árja nyelvtudománynak mivelése hazánkban. Székfoglaló *Bartal Antal* I. tagtól 1874. 182 l. 40 kr. — IV. szám. A határozott és határozatlan mondatról. *Barna Ferdinand* I. tagtól 1874. 31 l. 20 kr. — V. szám. Jelentés a m. t. Akadémia könyvtára számára keletről hozott könyvekről, tekintettel a nyomdai viszonyokra keleten. Dr. *Goldziher Ignácztól.* 1874. 42 l. 20 kr. — VI. szám. Jelentések: I. Az orientalistáknak Londonban tartott nemzetközi gyüléséről, *Hunfalvy Pál* r. tagtól. — II. A németországi philologok és tanférfiak 1874-hen tanulmányokban tanított címekről. Dr. J. T.

PARASPONDYLOS ZOTIKOS KÖLTEMÉNYE A VÁRNAI CSATÁRÓL.

PECZ VILMOS

L. TAGTÓL.

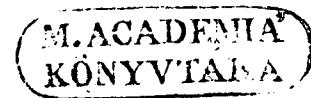
BUDAPEST.

KIADJA A MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA.

1894.

ACADEMIA
KÖNYVTARA

FANKLIN-TÁRSULAT NYOMCÁJA

Zotikos költeménye a várnai esatáról.

(Fölvastatott a M. T. Akadémia I. osztályának 1893. okt. 2-iki ülésén.)

I.

A kiadatlan közép- és újkori görög irodalmi műveknek Legrand eszközölte gyűjteményében, melynek főcélja, hogy az újabbkori görög nyelv tanulmányozásához anyagot szolgáltasson, az új sorozat ötödik számában¹⁾ Böles Leó jóslatain és egy ismeretlennek Konstantinápoly eleséséről szóló panaszos költeményén kívül találunk egy 465 sorból álló költeményt a várnai esatáról, mely nemesak nyelvészeti, de tárgyi szempontból is kiválóan érdekesnek mondható. Mivel a költemény eddigelé semminemű feldolgozásban sem részesült és tudtommal történetirőink se ismerik, elhatároztam annak nyelvi és tárgyi méltatását, annál is inkább, mert azzal a reménnyel kecsgetetem magamat, hogy egyrészt némi adaléket szolgáltathatok a görög nyelv történetéhez, másrészt alkalmam nyilik történetirőink figyelmét erre a magyar történet egyik legnevezetesebb momentumára vonatkozó forrás-munkára felhívni, mely a M. T. Akadémiától Thúry József magyar fordításában nem rég kiadott török történetirókkal²⁾ szemben se

¹⁾ Collection de monuments pour servir à l'étude de la langue néohellenique. Nouvelle série. Nr. 5. Les Oracles de Léon le Sage. La Bataille de Varna. La Prise de Constantinople. Poèmes en grec vulgaire publiés pour la première fois d'après les manuscrits de la Bibliothèque Nationale par Émile Legrand. Athènes, librairie André Coromilas, rue d'Her-mès, 291, 1875. Paris, Maisonneuve et Cie, Libraires-editeures, Quai Voltaire, 15. MDCCCLXXV. Ugyanez a kiadás Legrandtól megjelent egy évvel előbb 1874-ben az Annuaire de l'association pour l'encouragement des études grecques en France 8-dik kötetében.

²⁾ Török-magyarkori történelmi emlékek. II. osztály: Irák. Török történetírók. A M. Tud. Akadémia történelmi bizottságának megbízásából fordította és jegyzetekkel kisérte Thúry József. I. kötet. Budapest, 1893.

veszít jelentőségéből. Nemesak mivel a Legrand-féle kiadás igen drága és nehezen hozzá férhető, de mert a költeménynek általa adott szövegével mindenben egyet nem érhetetek, közlöm magát a szöveget is, a jegyzetekben okolva meg a Legrand-féle szövegtől való eltéréseket. Továbbá, mivel a költemény sok helyt nehezen érthető, néha úgy szólva egészen érthatetlen, szükségesnek tartottam — költészeti értékkel nem bírván — prózai hű fordítását is adni. A költemény történeti méltatása és fordítása azonban a Századokban jelenvén meg, jelen értekezésem csak a szöveget és annak nyelvi feldolgozását foglalja magában. A nyelvű jelenségekről részint a költemény előtti systematikus részben, részint a szójegyzékben adok számot. Ez utóbbi jóval teljesebb a Legrand-féle glossariumnak a Várnai csatára vonatkozó részénél és arról tanuskodik, mennyi szóval szaporitható csak ennek az egy irodalmi emléknek alapján is a közép- és újkori görög nyelvnek Du Cange által kiadott nagy glossariuma. Mielőtt azonban a költemény nyelvének rendszeres ismertetésére áttérnék, jónak látom a kéziratról, a költemény szerzőjéről, megírásának idejéről és æsthetikai értékéről egyet-mást elmondani.

A kézirat, melyben a várnai csatáról szóló költemény foglaltatik, a Bibliotheca Coisliniana katalogusának CCCXVI-ik számát viseli, és ebből a könyvtárból került a párisi Nemzeti Könyvtárba. Nagysága közönséges nyolczadrét, papirja jó minőségű; 163 elég jó állapotban levő ívből áll és juhbőr kötésének hátára rá van írva: Pugna Varnensis. A czim nem teljes, a mennyiben az általa jelzett költemény a kéziratnak csak első tizenkét ívét foglalja el; a többit az Ilias tölti be, melyet Konstantinus Hermoniakos a tizennegyedik század kezdetén II. Komnenos János epirusi zsarnok meghagyására írt, 8799 nyolcz szótágú, rím nélküli trochæusban dolgozván fel népies görög nyelven Homeros költeményeit.*.) Az egész kézirat egy kéztől való, betűi tiszták és könnyen olvashatók, de orthographiája igen gyarló, a mint erről a Legrand által adott apparatus criticusnak majdnem minden szava tanuskodik. Helyesen cselekedett a kiadó, hogy ezt a gyakran hajmeresztő orthographiát megjavította; csak azt nem értem, miért nem tette

*) Ebből az Iliaszból részleteket közolt *Maurophrydes*: 'Εκλογὴ μνημείων τῆς νεωτέρας; 'Ελληνικῆς; γλώσσης; (Athen, 1866) czimű kiadványában.

ugyanazt a költeménynek alább közlendő főcímével is. A verssorok egymás után írvák, mint a prózában, és a kéziratokban gyakran előforduló szokás szerint vörös tintával jelzett ponttal vannak egymástól elválasztva. A főcím és a mellékczímek tintája karmin színű. Az első lapok egyikének felső részén olvasható megjegyzés szerint a kézirat a tizenötödik századból való. Egyik tulajdonosa a költeményénél nem jobb orthographiával megjegyzést tett a tizenkettedik ív aljára, mely a Legrand megjavította orthographiával így hangzik: «1597 μηνὸς ἀπριλίου 2, ἐγόρασσα τὸ βιβλίο ἐτοῦτο ἀπὸ χειρὸς ἑνὸς καλογέρου, ὃποῦ τὸ ἐπούλειν εἰς τὴν Πόλιν, τὸν καιρὸν ὅπου ἐκάθισε ὁ κύριος Μελέτιος πατριάρχης εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὃπου τὸ ἐγόρασσα ἐγώ Γεώργιος Δαβιλᾶς (?) Χιώτης τοῦ παπᾶ Πατρού τολέου ἀπὸ τὸ Πυργί, ἔτους χιλιοστοῦ πεντακοσιοστοῦ ἑβδόμου μηνὸς ἀπριλίου εἰς ταῖς δύο», azaz «1597. április hó 2-ikán vásároltam ezt a könyvet egy szerzetes kezéből, ki azt eladt Konstantinápolyban, abban az időben, a mikor Meletios patriarcha úr székelt Konstantinápolyban, ahol megvettem azt én, a chiosi Davilas György, a pyrgi-beli Pantoleos pap fia, az ezer ötszáz kilencvenhetedik év április havának másodikán».

A költemény fő czíme, a mint azt Legrand kritikai megjegyzéseinek élén az eredeti hibás orthographiával adja, általam ez utóbbi tekintetben kijavitva, ekképen szól: «Διήγησις [γραμμ. ἑνη παι] ἐμοὶ φιλοσόφου Παρασπονδύλου Ζωτικός, ὃς γέγονε γὰρ ἐν τόπῳ Βάρνας μηνὸς νοευρίου τῇ ἡμέρᾳ τετράδη (= ἡμέραν τετράδην). Ταῦτα γὰρ γέγοναν ἐν τόπῳ Βάρνας^{*)}», azaz: «Elbeszélés, írva általam, a philosophus Paraspónylos Zótikos által, ki ugyanis született Várna helyén november hó 13-án, szerda napján. Ezek történtek ugyanis Várna helyén.» E szerint a költemény szerzője a várnavi születésű Paraspónylos Zótikos, ki születési idejénél elfejtette a hónap és nap mellett az ezeknél szükségesebb évszámot fölemlíteni. Felőle csak annyit tudunk, a mennyit magáról mond költeményében és annak fő címében. Ez utóbbi helyen philoso-

^{*)} Legrandnál így: «Διήγησις [γραμμ.]ἐνη παρ' ἐμοῖς φιλοσόφου Παρασπονδύλους ζοτικῶς. ὥγεγωνε γάρ ἐν τόπῳ βάρνας μηνὸς νοευρίου τῇ ἡμέρᾳ τετράδῃ. ταῦτα γὰρ γέγοναν ἐν τόπῳ βάρνας». Az ὥγεγωνε kifejezést ὃς γέγονε-re javítottam; a γέγοναν-nak γέγοναν irására nézve utalok a költemény 103-ik sorára, hol ugyanezt a szót Legrand is helyes orthographiával adja.

plusnak nevezi magát, a mi az akkori nyelvhasználat szerint papot, szerzetest jelent. A költemény előszavának utolsó soraiból (94—109) is kitűnik, hogy nem tartja magát a szó szoros értelmében vett philosophusnak, mert elmondja, mennyi bánatot okozott neki, hogy a *philosophia* tudományával nem foglalkozhatott és általában véve csak igen keveset tanulhatott, minek folytán szégyenkezés fogja el, a mikor gyarló képességgel készül nagy dolgokat leírni. Telhetetlenségének érzetében tehát arra szorítkozik, hogy szószaporítás nélkül írja le teljes igazsággal azt, a mit látott és tapasztalt. A költemény végén (438—445) még határozottabban kijelenti, hogy szemtanúja volt a csatának: Sürű erdőben rejtőzködve nézte — a mint mondja — a csata lefolyását, a küzdő seregek tömege úgy tünt föl előtte, mint a véghetetlen tenger duzzadó hullámai, s ő lélek- és érzék nélküli emberré lett s majdnem kővé vált nagy ijedelmében. A szerző olyan közvetetlenséggel írja le rémületét, hogy semmi okunk sincs kételkedni szemtanúi voltában, a mint hogy a költemény megírásának idejét is az azon végig vonuló hangulat alapján a csatának évébe kell helyeznünk.

A munka mint költemény a leggyarlóbbak közé tartozik. Alig találkozunk benne egy-két csinosabb verssel, a többi lapos próza, feltünően primitív, sőt néha hibás mondatfüzéssel és kifejezésekkel, és főképen ebből származnak nehezen érthető helyei. A szerző nem szedvén rendbe gondolatait, megszakításokkal szól olyan dolgokról, melyeket egyben kellene adnia, és nem kerüli — mint előszavában igéri — a szószaporítást. Hogy azonban orthographiai hibái és egyéb gyengéi mellett bírt némi irodalmi műveltességgel is, arról a népies nyelven írt költeményébe vegyített attikai alakok és beleszöött beszédek és levelek tesznek tanússágot.

II.

A költemény nyelve vegyülik. Alapját a mai köznyelvhez nagyon közel álló korabeli népies nyelv képezi, sűrűen vegyítve attikai alakokkal. Ez utóbbiak között van egynehány helytelen is, melyek nem annyira tudatlanságban, mint inkább abban lelik magyarázatukat, hogy a költő metrikai szükségből néha egészen önkényesen használja azokat, a mint hogy ezt az eljárást könnyebben követhette az ó-korból inkább az irodalom mint a közbeszéd

útján átszármazott, semmint az általánosan ismert, korabeli népies nyelvformákkal. Már ez a költemény egymaga is arról tanúskodik, hogy a tizenötödik századbeli görög népies nyelvnek is ugyanazok a jelenségek képezik jellemzetes tulajdonságát, melyek a mai köznyelvben észlelhetők, t. i. az ókori alakok kölcsönhatásából származó analogikus képződések. A következőkben ismertetni fogjuk a költemény nyelvének különösebb, és általános nyelvészeti szempontból érdekesebb sajátosságait.

Hangok.

1. Az *o ε-ra* változik: *ελιγροστός* = *δλιγρος* (ελιγροστοῦ 81).

2. Prothetikus *ε* (*αι = ε*): *ἐφήμη* = *φήμη* (ἐφήμην 92), *καταιλυτής* = *καταλυτής* (καταιλυτής 130), *καταιλυμός* = *καταλυμός* (καταιλυμός 256, καταιλυμόν 320), *έτοῦτο* = *τοῦτο* (έτοῦτο 249), *ἀπεζεύω* = *újgörög köznyelvi ἀποζεύω* = *újgörög irodalmi nyelvi ἀποζεύγνυω*, ez utóbbit az attikai *ἀποζεύγνυμι*-ból (aor. ind. act. *ἀπέζεψε* 303), *ἐβγάζω* = *újgkny.* *βγάζω* = *ἐκβάλλω* (præs. ind. act. *ἐβγάζει* 413), *ἐξεθαβώ-έω* = *ἐκθαμβώ-έω* (præs. coni. pass. νὰ *ἐξεθαβῆται* 447), *καταιβαίνω* = *καταβαίνω* (aor. ind. act. *ἐκατέβην* 264, 267, aor. coni. act. sing. 1. νὰ *καταβῶ* 341, νὰ *καταβίω* 381, plur. 3. νὰ *καταβίουν* 270), *καταιλύω* = *καταλύω* (præs. ind. act. sing. 3 *καταλεῖ* 397, plur. 3 *καταιλοῦν* 388), *συνεγράψω* = *συγγράψω* (aor. coni. act. νὰ *συνεγράψωμεν* 102).

Prothetikus *α*: A föntebb említett *ἀπεζεύω* úgy is magyarázható, hogy = *πεζεύω*.

Prothetikus *η*: *ἀπηλογία* = *ἀπολογία* (*ἀπηλογία* 222 felett a címben), *κατηχυσμός* = *καταχυσμός* (*κατηχυσμόν* 285), *κατηχυτμένος* = *καταχυσμένος* (adverbialiter *κατηχυσμένα* 133), *ἀπηλογοῦμαι* = *ἀπολογοῦμαι* (aor. ind. pass. sing. 3 *ἀπηλογήθην* 163, 231, 286, coni. pass. ν' *ἀπηλογηθῇ* 227), *ἡγράψω* = *γράψω* (aor. coni. act. νὰ *ἡγράψω* 12, 13, 14), *κατηβαίνω* = *καταβαίνω*, a mai köznyelvben prothetikus *ε-nal* *κατεβαίνω* (præs. ind. act. *κατηβαίνει* 236, *κατηβαίνουν* 233, 290, aor. ind. act. *ἐκατήβηκεν* 80).

3. Synæresis: *θωριά* = *θεωρία* (*θωριάν* 185), *ἔποικεν* = *ἐποίηκεν* = *ἐποίησεν* 314, *θωρῶ* = *θεωρῶ* 153, 154, 298, præs. coni. νὰ *θωρῇ* = νὰ *θεωρῇ* 269, *καταιλεῖ* = *καταλύει* 297, *καταιλοῦν* = *καταλύουν* = *καταλύουσιν* 388, *κροῦσιν* = *κρούουσιν* 360, aor. coni.

act. *và pōisω* = *và poiήσω* 136, 176, *và pōisη* = *và poiήσῃ* 367, *và pōisouν* = *và poiήσουν* (*poiήσωσιν*) 332.

4. Crasis: *ἐγῷμαι* = *ἐγῷ οἴμαι* 375, *νῦν'* = *và ἔναι* 443, 444, *νᾶσαι* = *và ἔσαι* 356, *νῷρθη* = *và ἔρθη* (*ἔλθη*) 315, *τᾶδεσαν* = *và ἔδεσαν* 312, *τῷμαν* = *và αἰμαν* 136, *τῷδωκεν* = *và ἔδωκεν* 410.

5. Az *i* aphaeresise: *'δικά μοι* = *ἰδικά μοι* 342, *và 'δῆς* = *và ἰδῆς* 440, *và 'δῆ* = *và ἰδῆ* 100, *và 'δοῦσιν* = *và ἰδοῦσιν* 135.

Az *e* aphaeresise: *'μπροστινός* = *ἐμπροστινός* = *ἐμπροσθινός* (*μπροστινόν* 409), *'ναι* = *ἔναι* 106, *'πανωκλίβανα* = *ἐπανωκλίβανα* 184, *'σέμπω* = *ἐσέμπω* 216.

Az *ei* aphaeresise: *và 'πῆ* = *và εἰπῆ* 244, *'πέτε* = *εἰπέτε* 334.

Az *η* aphaeresise: *'μεῖς* = *ἡμεῖς* 373.

Az *o* aphaeresise: *'ρισμοῦ* = *όρισμοῦ* 457.

6. Az *ai* ecthlipsise: *νᾶν'* = *νᾶναι* 443, 444.

Az *α* ecthlipsise: *παντοκράτορ'* = *παντοκράτορα* 131.

7. A szóvégi *v* kiesése, mely a mai köznyelvben gyakori jelenség, néha ebben a költeményben is előfordul, nevezetesen a sing. accusativusban: *ἀλήθεια* = *ἀλήθειαν* 164, *αὐθεντεία* = *αὐθεντείαν* 216, *δυσκυβούρια* = *δυσκυβούριαν* 359, *κατούνα* = *κατούναν* 327, *όμολογιά* = *όμολογιάν* 456, *πάχνη* = *πάχνην* 201, *ταραχή* = *ταραχήν* 167, *τόλμη* = *τόλμην* 205; továbbá a fut. következő infinitivusában: *πληρώσει* = *πληρώσειν* 429.

8. Több ízben előfordul a *v* ephelkystikon az ige sing. harmadik személyének olyan alakjainál is — nem a hiatus kikerülése ezéljából, hanem szabály nélkül alkalmazva — melyeknél az attikaiban nem áll *v* ephelkystikon: aor. pass. *ἀπηλογήθην* 163, 221, 286, aor. act. *ἐβάσταν* (*βάστω* = *újgkny.* *βαστῶ-άω* = *att.* *βαστάζω*) 279, imperf. med. *ἐγίνετον* 243, 256, 331, aor. act. *ἐκατέβην* 264, 267, aor. med. *ἐκρέμετον* (*κρέμω-tól* = *újgkny.* *κρεμῶ-άω*, *κρεμμῶ-άω* = attikai *κρεμάννυμι*, *κρεμαννώ*) 431, conditionalis med. *và ἐμετατέρπετον* 187, aor. pass. *ἐπαραπάρθην* (*παραπάρνω-tól*) 263, aor. act. *ἐπροσκύνων* (*προσκύνω-tól* = *προσκυνῶ-έω*) 229, aor. act. *ἐσέμπην* 276, aor. pass. *ἡκούστην* (= *ἡκούσθη*) 261, conditionalis med. *và ηύρισκετον* 186, aor. act. *ὑπολάθθαν* (= *ὑπέλαθθα* = *ὑπέλαθε*) 444, aor. ind. pass. *στραφῆν* (= *ἐστράφη*) 249, 395. A két utóbbi helyen előforduló *στραφῆν* *ἰδεῖν* kifejezést csak úgy tudom megmagyarázni, hogy benne az *ἰδεῖν*-inf. mint határozó függ a *στραφῆν-tól*; tehát a kifejezés értelme: «Láttára meghátrált» (a 249. sorban

előforduló constructio ad synesinre nézve utalok a mondatokat tárgyazó megjegyzéseimre).

Szavak.

1. Az -ης végű α-tövű névszó az -άδης-végű α tövű névszavak analogiája szerint alakul ebben: εὐαγγελιστάδης, ebből εὐαγγελιστής, olyféle szavak analogiája szerint, mint pl. Ἀλκιβιάδης (εὐαγγελιστάδας, 13).

Az ο tövük az -ος végű -ες tövű neutr. szerint alakulnak a következőkben: nom. plur. ἄστρη 450 = ἄστρα, nom. és acc. sing. ἔπαινος τό 2, 23, 368, 374 = ἔπαινος ὁ, acc. sing. θρῆνος τό 280 = θρῆνος ὁ, acc. sing. πλοῦτος τό 43 = πλοῦτος ὁ nom. sing. ὅμνος τό 463 = ὅμνος ὁ.

A mássalhangzós tövű masc. átmennek az α és ο tövű masc. declinatiójába: κήρυκας = κήρυξ (κήρυκαν 14 = κήρυκα), μάρτυρας = μάρτυς (μάρτυραν 12 = μάρτυρα), πατέρας = πατέρ (πατέραν 464 = πατέρα); δράκος = δράκων (δράκον 7 = δράκοντα), Σαμψός = Σαμψών (Σαμψόν 34 = Σαμψώνος). Hasonló módon, mint az utóbbi szó, van képezve az újabb görög nyelvben pl. még λέος = λέων.

A mássalhangzós tövű fem. az α tövű fem. analogiája szerint ragoztatnak: ἀλυσίδα = ἀλυσίς (ἀλυσίδαν 124, 433 = ἀλυσίδα), ἐλπίδα = ἐλπίς (ἐλπίδαν 123, 217 = ἐλπίδα), νύκτα = νύξ (νύκταν 315 = νύξ, νύκταν 452 = νύκτα), χεῖρα = χεῖρ (χεῖραι 5 = χεῖρες).

Az -ι-re végződő ο tövű harmadik declinatióhoz tartozó semlegesek a sing. nom. és accusativusban v-t vesznek fel az ον-ra végződő ο tövű semlegesek analogiája szerint: nom. βραδύν τό 315 = βραδύ τό, acc. κατωρθωμάκιν 367 = κατωρθωμάκι, acc. κατουνοτόπιν 435 = κατουνοτόπι, acc. κοντάριν 414, 418 = κοντάρι, acc. μαχαῖριν 413 = μαχαῖρι, nom. μέγαν 463 = μέγα, acc. μέγαν 261 = μέγα, acc. ποδάριν 409, 410 = ποδάρι, acc. χωράφιν 257 = χωράφι, nom. αἵμαν 271, 362 = αἵμα, acc. αἵμαν 343 = αἵμα, acc. τόμαν 136 = τόμα (τό αἵμα), acc. ἀντίγραμμαν 127 = ἀντίγραμμα, acc. ἀφόρωμαν 87 = ἀφόρωμα, acc. δύσεμαν 401 = δύσεμα, acc. θέαμαν 204, 249, 261, 448 = θέαμα, acc. μήνυμαν 114 = μήνυμα, acc. ὅνομαν 363, 406 = ὅνομα, acc. πέραμαν 158 = πέραμα, acc. σύμβαμαν 454 = σύμβαμα, acc. φρόνημαν 85 = φρόνημα.

Az -ος-ra végződő -ες tövű semlegeseknek az ος-ra végződő

o tövű masc. analogiája szerint való átalakulását látjuk a következőkben: δάσος ὁ = δάσος τό (τούς δάσους 273 = τὰ δάση, δάσους 438 = δάση), θράσος ὁ = θράσος τό (θράσον 396 = θράσος, θράσου, 181, 233 = θράσους).

A magánhangzós tövek analogiája szerint még ν ragot is fölvesz az α rag után az acc. singularisban βασιλέαν (33) = βασιλέα, de előfordul ez utóbbi alak is, pl. a 38. sorban.

Csak metrikus kényszerűségből származó, önkényes alakoknak tekinthetők olyanok, mint μέγα e h. μεγάλου Κωνσταντίνου 35, πᾶσα e h. πᾶν γένος 27, 30, ἄπασα e. h. ἄπαν γένος 448, ἄπας e h. ἄπαντος γένους 41. A πᾶσα és ἄπασα alakoknál nem lehet arra gondolni, hogy γένος a latin gens szerint nőneműnek vételek, mert a költeményben többször előfordul a τὸ γένος kifejezés; de a μέγα és ἄπας formáknál se lehető fél, hogy a költő nem ismeri μέγας és ἄπας eseteit, mert mindenkoruk helyesen használt alakjai is előfordulnak.

A számneveknél megemlíteni a διῶν gen. plur. 113 és 191-ben.

A névmások között τούς mint a masc. pron. rel. plur. nominativa áll 103-ban (τούς γέγοναν) és mint plur. accusativusa 120-ban (τούς ἔχω); a 143-ik sorban (ζητεῖ τὴν συμβουλήν τούς) a személyes névmás harmadik személyének enclitikus többes genitivusaként áll, mely szerepe a mai népnyelvben is megvan a szintén enclitikon τῶν mellett.

Indeclinabile gyanánt szerepel a τί pron. interrogativum a 320. sorban: τί (e. h. τίνα) συντριψμόν, καταιλυμόν, καὶ τί (e. h. τίνα) φθορὰ νὰ γράψω.

A 410-ik sorban τινάς (οὐδὲ τινάς ἐγλύτωσεν) nom. sing. (= τίς, valaki) az α tövű límneműek analogiája szerint képezve, mint pl. οἵνας (= εἰς) is a mai görög népnyelvben.

2. A névmásoknak főnövekből említett ragozási alakjain kívül megjegyzendők még a következők:

A τό demonstrativ és relativ értelemben is használtatik, pl. 225: θέλω καὶ προαιρεῦμαί τό (= τοῦτο), 204: βλέπουν οἱ Τοῦρκοι θέαμψαν, τό (= δ) γίνεται εἰς αὐτούς.

A különben függő kérdés bevezetésére szolgáló οἵτις egyenes kérdést vezet be a 360. (οἵτινες χροῦσιν τὰς σπαθιάτις); és 361-ik (οἵτινες εἰς τὸν πόλεμον καὶ εἰς τὰς ἀνδραγαθίας) sorban.

A 307. és 341-ik sorban ἀτός (= αὐτός) μου annyi mint «én magam», a 347-ikben ἀτός (αὐτός) τοι «te magad», a 434-ikben ἀτός (= αὐτός) τοι «ő maga».

3. Az igéknél az augmentum néha hiányzik, mint pl. a 157. sorban az imperf. ἐπικρατοῦσαν = ἐπεχράτουν; néha γι az augmentum, mint az attikaiban, pl. 282-ben ἥλεγα, λέγω imperfectuma.

Az -άω igéknek az -έω igék szerint való ragozását mutatja az imperf. ἐμήνει (149) μηνῶ·έω·τόλ = újgkny. μηνῶ·άω = att. μηνός; ebben az aoristushban: ἐνεκατώρθησαν (272) = ἐνεκατώρθωσαν κατορθῶ·έω·τόλ, mely = újgkny. κατορθόνω = att. κατορθῶ·όω, az -όω ige követi az -έω ige ragozását.

A futurum rendszerint attíkai formában mutatkozik, de előfordul e mellett annak θέλω·val és infinitivussal való újgörög körülirása is, pl. a 285-ik sorban: θέλω πάθην (azaz παθεῖν).

A κ-ás aoristus mutatkozik a 314-ik sorban az ἔποικεν alakban = ἔποιησεν.

Az aoristus α-jának megmaradását látjuk a következő egyes harmadik személyű ν ephelkystikonnal bíró alakokban (l. föntről a ν ephelkystikonról szóló részt) δπῆρα 107 = ὑπῆρε, ἐπροσκύναν² 299 = προσεκύνησε, ἐβάσταν 279 = ἐβάσταξε, ὑπολάθαν 444 = ὑπέλαθε.

Az ἔναι 76, 238, 289, 355, 372 = újg. εἰναι = att. ἔστιν.

Még egy pár megjegyzésünk van több sajátszerű igei alakról. Præs. med. plur. 3 χανόμεθεν 298 = χανόμεθα, imperf. med. plur. 1 ἐτερόμεσθεν 337 = ἐτερόμεσθα (a σ az ἐτερόμαστε népies alakból van átvéve), imperf. act. plur. 1 παρακαλοῦμαν 337 = παρεκαλοῦμεν (az α az ἐπαρακαλούσαμε népies alakból van átvéve), aor. act. plur. 3 γέγοναν 103 = ἐγένοντο (a γεγόνασιν perfectum és ἔγειναν népies aoristus contaminatioja). Néhány imperf. és aor. a plur. harmadik személyben a földök -σιν vegzetét veszi fel, nevezetesen: imperfectumok: ἐβαστούσασιν 247 βαστῶ·άω·τόλ = újgkny. ἐβαστοῦσαν = ἐβάσταξον, ἐλπίζασιν 330 újgkny. ἥλπιζαν = ἥλπιξον, ἐπέψτασιν 450 = újgkny. ἐπεψταν = ἐπιπτον; aoristusok: ἐφθείρασιν 201 = ἐφθείραν, ἐγυρίσασιν 327 = ἐγύρισαν, ἐδράξασιν 391 = ἐδράξαν, εἶδασιν 392 újgkny. εἶδαν = εἶδον, ἐπήρασιγ 403 = ἐπήραν (παίρνω·tόl), ἐστήσασιν 418 = ἐστησαν.

4. A combináló szóalkotás példáját mutatja εὐφήμη (εὐφήμην 363), φήμη-ból és εὐφημία-ból contaminálva.

Mondatok.

1. Constructio ad synesin áll a 42. (ή ἐκκλησιὰ . . . νὰ . . . ὑμῶνσιν), 459-ik (πᾶσα πνοὴ ἔξισταντο) és 249. sorban (στραφῆν . . . οἱ ἔτεροι; ebben στραφῆν = ἐστράφη ε. h. ἐστράφησαν).

2. Kettős accusativus fordul elő a következő igéknél: δῖδω (25: δῖδω . . . τιμὴν τὸν . . . βασιλέα, 92: δόξαν, ἐφίμην . . . σὲ δῖδουν, 175: ὅρκον . . . σὲ δῖδω), δοξάζω (90: τί . . . τιμὴν νὰ σὲ δοξάζω), κάμνω (226: ὅρκον σὲ κάμνω), μηγώ ἔω = μηγύ (μηγύ-ματα . . . ἡμᾶς ἐμήνει), παραδίδω (215: παραδίδω σε ζωὴν καὶ θάνατον), πολεμώ κάμνω jelentésében (203: θνῆσιν . . . πολεμοῦν καὶ αὐτούς), ὄμνω (42: μέλος, . . . νὰ τὸν ὄμνοῦσιν).

3. Az ἐκ præpositio genitivuson kívül gyakran áll accusativussal is, pl. az 58, 137, 138, 189, 299, 303, 309, 389, 405. sorban.

Sajátszerű a μετά-nak genitivussal és accusativussal való constructiója a -val, -vel kifejezésére, mint pl. 60: μετὰ θρασύτητος καὶ τάξιν, 81: μετὰ φουσσάτου . . . χιλιάδας, 169: μετὰ τιμῆς καὶ ἔπαινος; csak accusativussal áll pl. a 383-ik sorban: μετὰ ὀλίγην γνῶσιν, csak genitivussal pl. a 111-ik sorban: μετὰ τῆς εὐτολμότητος. Hasonló constructíoval bír a μετά-ból származó μέ a -val, -vel kifejezésére, nevezetesen genitivussal és accusativussal áll 329-ben: μὲ τὰς χαρὰς καὶ σκυρτησμὸς καὶ ἔπαρσις μεγάλης, csak genitivussal pl. 41, 65 és 390-ben, csak accusativussal pl. 94-ben. A mai népnyelvben még csak accusativussal áll.

A παρά genitivussal annyit jelent, hogy «ellen, ellenében» a 457. sorban: παρὰ 'ρισμοῦ.

Accusativussal áll μέσον (38: μέσον αὐτούς) és χωρὶς (167: χωρὶς . . . ταραχῆ = ταραχήν, 169: χωρὶς κατηγορίας, ez utóbbi plur. acc.) adverbium.

Versetlés.

A költemény versmértéke a népies görög versekben ma is szokásos nyolczadfeles iambus, az úgynevezett versus politicus, diæresissel a negyedik láb végén és néha anapæstusokkal vegyítve.

ΠΑΡΑΣΠΟΝΔΥΛΟΥ ΖΟΤΙΚΟΥ Η ΕΝ ΒΑΡΝΑΙ ΜΑΧΗ.

Τι ἀξιοπρεπέστατον, καὶ θαυμαστόν, καὶ μέγα,
τί ἄγαν πολυτίμητον ἔπαινος νὰ συγγράψω,
τί ξένον καὶ παράδοξον, φρικτὸν νὰ στιχοπλέξω,
καὶ ποῖος νοῦς νὰ δυνηθῇ λεπτογραφεῖν καὶ λέγειν!
5 ἐξαπορεῖ μου ὁ λογισμός, αἱ γείραι καὶ ἡ γλώττα
νὰ ἐπαινέσω ἀστογον τὸν μέγαν τροπαιοῦχον,
τὸν μέγαν καὶ τὸν δυνατόν, τὸν ἴσχυρὸν καὶ δράκον,
τὸν μέγαν, φρονιμώτατον, ἄξιον βασιλείας.
Ἄξιος καὶ πανάξιος στέμματος κληρονόμος,
10 τῆς βασιλείας μέτοχος, ‘Ρωμαίων αὐτοκράτωρ,
πολεμιστής καὶ νικητής θερμότατος τῆς πίστης!
Νὰ τὸν ἡγράφω μάρτυραν ’ς τοὺς πρώτους χοροστάτας,
νὰ τὸν ἡγράφω ἀπότολον ’ς τοὺς εὐαγγελιστάδας,
νὰ τὸν ἡγράφω κήρυκαν ὅποιον κηρύττει πίστιν,
15 ἢ ἔναν ἐκ τῶν προφητῶν ἐκείνων τῶν ἀγίων;
ὅμοιον ταῦτα ὑπερνικᾷ, εἰς ὅψις ὑπερέβη.
Ἄρχῃ ὁ πρῶτος βασιλεὺς [καὶ] τῶν Ἐλλήνων δόξα,
Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών, οὗτος τῆς Ὀλυμπιάδος·
χριστιανῶν ὁ βασιλεὺς, ἡ κορυφὴ καὶ βίζα,
20 καὶ τοῦ σταυροῦ ὁ εὑρετής, ὁ μέγας Κωνσταντῖνος·
καὶ τρίτον ὁ πανθαύμαστος ὁ βασιλεὺς Ἰάγγος.
Ποίαν ἀξιοτίμητον αὐτὴν γραφὴν νὰ γράψω,
ὑψηλοτάτον ἔπαινος ὁ νοῦς μου ν' ἀναβάσῃ,
ῶσπερ τοὺς δύο βασιλεῖς τοὺς ἄνω γεγραμμένους,
25 τοισάντην δίδω τὴν τιμὴν τὸν ἄνω βασιλέα·
πρέπον ἐστίν καὶ ἀρμόδιον ἡ ἐκκλησιὰ τῆς Ῥώμης,
καὶ πᾶσα γένος χριστιανῶν ἀνατολῆς καὶ δύσης
μνήμην ἀξιοτίμητην ἀς πάρη ἐκ τοῦ παρόντος.

Οἵτινες ἐδοξάσθησαν εἰς τοῦ πολέμου μάχας,
 οἱ ἀνδρειωμένοι καὶ ἄνανδροι καὶ πᾶσα γένος, λέγω.
 ἃς προσκυνήσουν σῆμερον Ἰάγγην τῆς Οὐγγρίας,
 ἃς ἐπαινέσουν τώρα νῦν αὐτὸν ὡς καθαλλάριν,
 ἃς τὸν ὑφώσουν σῆμερον αὐτὸν ὡς βασιλέαν,
 μετὰ Σαμψοῦ τοῦ παλαιοῦ, μεγάλου, ἀνδρειωμένου,
 35 καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ φρικτοῦ, καὶ μέγα Κωνσταντίνου.
 Δοξάζω εὐαγγελιστάς, δοξάζω καὶ προφήτας,
 τὰ τοῦ Χριστοῦ ἀθλήσαντας μεγάλους τοὺς ἀγίους.
 μέσον αὐτοὺς δοξολογῶ Ἰάγγην βασιλέα,
 ὁ τῶν Ρωμαίων διδαχὴς παρὰ θεοῦ χρισμένος,
 40 χριστιανὸς ἐκδικητής καὶ μέγας τροπαιοῦχος,
 μὲν ἄπας γένους μουσικῶν χρεία νὰ τὸν δοξάζουν,
 μέλος καινὸν ἡ ἐκκλησιὰ πρέπει νὰ τὸν ὑμνοῦσιν.
 Οὔτε ζωὴν λογίζεται, οὔτε τοσοῦτον πλεύτος,
 οὔτε γονέων στέρησιν τοῦ γλυκυτάτου κόσμου,
 45 θέτει ζωὴν διὰ πολλούς, δίδει ψυχὴν διὰ πίστιν,
 χριστιανὸς δρθύδοξος καὶ τοῦ Χριστοῦ οὐσίειος
 καὶ τοῦ σταυροῦ συνόμιλος καὶ τῶν μαρτύρων πρώτος,
 ὥσπερ Χριστὸς συγκαταβάτης, οὐκονομιάν ποιήσας,
 νὰ ἐλευθερώσῃ ἀπὸ δεσμοῦ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων,
 50 ὥσπερ οἱ ἄγιοι γράφουσιν καὶ παραδίδουσι μας,
 καὶ, στέργω, ἀφυρόνει τὸ ὁ παλαιὸς καὶ ὁ νέος.

37. A τὰ ékezete bizonyára csak sajtóhiba folytán hiányzik Legrandnál.

39. A τι Legrandnál érthetetlen ; talán ὁ irandó helyébe, mely azután a διδαχῆς-hoz tartoznék. De kétes alak a διδαχῆς is ; lehet, hogy = διδαχῆς, concionator, ecclesiastes prædictor.

51. A στέργω-nak itt nincs értelme. — Tö. Úgy látszik, hogy Legrand a demonstrativ τό és τῶν alakot encliticennak veszi igék után, de nem jár el következetesen, a mennyiben a τό itt és a 224., 225., 349. és 414-ik sorban, valamint a τῶν két ízben a 382-ik sorban enclisist szenvéd ugyan igék után, de már a 109. sorban a τό nem áll mint encliticon az ige után. Másrészt azt látjuk, hogy a τι alakot a 444-ik sorban is encliticennak veszi, jóllehet nem áll ige előtte. A Legrand által adott apparatus criticusból kitetszik, hogy magában a kéziratban sincs e tekintetben következetesség, mert az 51. (ἀρρώνητο = ἀρρώνει τό) és 224-ik sorban (συγχταβίνοτο = συγχταβίνω τό) a τό enclisist mutat ugyan az ige után, de 109-ik sorban (τώ az az γεάσω τό) nem; viszont a 444-ik sorban (μέτω = μέ τό) encliticon, jóllehet

οῦτως καὶ αὐτὸς ὁ θαυμαστός, ὁ μέγας Θεοφάνης,
εὑρέθηκεν παρὰ θεοῦ θερμότατος τῆς πίστης
θερμότατος καὶ ζηλωτής εἰς τῶν Ρωμαίων τὸ γένος,
55 Ἰάγγης, ὁ πανθαύμαστος καὶ μέγας στρατιώτης.

Πρώτον ἐλπίζει εἰς θεόν, καὶ δεύτερον 'ς τὴν γνῶσιν,
καὶ τρίτον 'ς τὴν ἀνδρείαν του, τό γένος τῶν Ρωμαίων
νὰ ἐλευθερώσῃ ἐκ παντὸς ἐκ τοὺς Ἀγαρηναίους.
Ζώνεται, ἀφυρόνεται χριστιανῶν τὴν πίστιν.
60 ἦλθεν, μετὰ θραυστηρος καὶ τάξιν τοῦ πολέμου,
ἀνδρειωμένα, τακτικά, εἰς τοὺς Ἰσμαηλίτας.
Ζητεῖ καὶ θέλει πόλεμον ἐν παρρησιᾳ' 'ς τὸν κόσμον,
Ζητεῖ τὸν Ἀμουράτμπεγι καὶ αὐθέντη Μουσουλμάνων,
αὐθέντη μέγαν, ἴσχυρόν, ἀνατολῆς καὶ δύσης,
65 νὰ πολεμήσουν εὔτολμα μὲ καθαρῆς καρδίας.
Εἰδες ἀνδρείαν ἐπαινετὴν καὶ φρικτοτάτην γνῶσιν,
εἰδες καρδιούσστασες ψυχῆς λελαμπρυσμένης,
εἰδες θαυμάσιον, θαυμαστὸν θράσος ἀνδρειωμένον.
φιλῶ σου τὸ ἀπόκοτον, φιλῶ σου καὶ τὴν τόλμην.
70 Ζητεῖ αὐθέντην θαυμαστὸν ἀνατολῆς καὶ δύσης,
νὰ πολεμήσουν εὔτολμα φουρισάτα μὲ φουσσάτα.
Τοῦτο ποτὲ οὐκ ἥκούστηκεν, τοῦτο ποτὲ οὐκ ἐφάνη,
νὰ εὑρεθῇ κάνεις αὐτοὺς ποτὲ νὰ πολεμήσῃ.
ἀφοῦ οἱ Τούρκοι ἐπέρασαν 'ς τὴν Ρωμανίαν 'ς τὴν δύσιν,
75 ἀφέντης οὐκ ἥκούστηκεν αὐτοὺς νὰ πολεμήσῃ.
τοῦτο γάρ ἔναι: ἀληθῆς, λάθος οὐδὲν τὸ γράφω,
εἰ γάρ εὑρέθησαν τινὲς αὐτοὺς νὰ πολεμήσουν,
ώς ῥάχγι ἐπεφύνισαν ἐμπρὸς Ἰσμαηλίτων.
"Εως τοῦ νῦν εὑρέθηκεν ὁ μέγας Θεοφάνης,

nem áll ige előtte. Azt hiszem, hogy a demonstrativ τό és τόν természeté-nél fogva nem vehető encliticonnak, hogy tehát a kéziratnak az a fentebb említett három helye (51, 224, 444), melyben a τό ékezet nélkül áll, egy-szerűen orthographiai hiba, melytől — mint a Legrand által adott apparatus criticusból kitűnik — csak úgy hemzseg a kézirat, s hogy követke-zésképen a demonstrativ τό és τόν mindenütt orthotononnak veendő.

57. Legrand következő interpunktioja: καὶ τρίτον 'ς τὴν ἀνδρείαν του τὸ γένος τῶν Ρωμαίων, νὰ ἐλευθερώῃ stb. nem ad kellő értelmet.

68. Nem tartom helyesnek Legrand következő interpunktioját: εἴδες θαυμάσιον θαυμαστόν, σφάστος ἀνδρειωμένον.

- 80 γέλθεν καὶ ἐκατήβηκεν ὃς τὴν Ρωμανιὰν ἀπέσω,
μετὰ φουσσάτου ἐλιγοστοῦ, σαράντα χιλιάδας·
ὅς κόσμος γάρ θαυμάζεται, οἱ ἄγγελοι ἀποροῦσιν,
ἐξαποροῦν, καὶ φρίττουσιν, καὶ λογισμομαχοῦσιν
φουσσάτο Ισμαγλίτικο [διακό]σιαις χιλιάδες.
- 85 Δοξάζω σου τὸ φρόνημαν, δοξάζω σου τὴν τόλμην,
δοξάζω σου τὸ ἀπόκοτον, τὴν καθαρὴν καρδίαν,
δοξάζω σου τὸ ἀφύρωμαν καὶ τὴν θερμήν σου πίστιν,
δοξάζω, ὑπερδοξάζω σε, Ιάγγκο στρατιώτη,
ἀληθινὲ κριτισινὲ καὶ φίλε τοῦ Κυρίου.
- 90 Τί δέιοπρεπέστατην τιμὴν νὰ σὲ δοξάσω;
ἴχεις τὴν δόξαν ἐπὶ γῆς, εἰς τὸν παρόντα κόσμον,
δόξαν, ἐφήμην θαυμαστὴν ἀπανταχοῦ σὲ δίδουν·
ἴχεις καὶ δόξαν ἔτερην ἐξ οὐρανοῦ μεγάλην,
καὶ μὲ τὰς χεῖρας τοῦ θεοῦ στεμμένην βασιλείαν,
95 καὶ τῶν μαρτύρων στέφανον ἀπὸ Χριστοῦ φορέντες,
δοξάζω σου τὸν στέφανον, δοξάζω σου τὴν τόλμην,
δοξάζω τὴν καρδίαν σου, τὴν ὅντας λαμπρυσμένην.
Ο γάρ πολύλογος ἀνὴρ ἔχει κάμποσον βάρος,
λόγοι φρονίμοι διλιγοὶ καὶ μεμελετημένοι.
- 100 Πᾶς ἄνθρωπος δρέγεται νὰ ὅῃ, ν' ἀναγινώσκῃ·
ταῦ[την] γάρ στένω τὴν γραφὴν καὶ τοῦ προλόγου τέλος,
[πάλιν νὰ συνεγράψωμεν ἐν ἀληθείᾳ πάσα]
καὶ τοὺς πολέμους τοὺς φρικτούς, τοὺς γέγοναν ἐν Βάρνᾳ·
ἐγὼ διὰ τὸ ἀπόρον καὶ τὸ στενὸν τῆς γλώττης,
105 καὶ τῶν γραμμάτων ἀμαθῆς καὶ τῆς παιδεύσεως, λέγω,
πολλάκις γάρ αἰσχύνομαι γράψων τοιούτους λόγους·
ὑπῆρα λύπη ἐξ ἐμοῦ τὰ τῆς φιλοσοφίας,
ἐγὼ ποθήσας ἐξ ἀρχῆς τὰ τῆς φιλολογίας,
γράψω τὸ κατὰ δύναμιν ἐν ἀληθείᾳ τὰ εἶδον.
- 110 Ἡλθον οἱ Οὐγγροὶ κ' ἔπεσον ὃς τὰ σύνορα τῆς Βάρνας,
μετὰ τῆς εὐτολμότητος καὶ ἐπαρσης μεγάλης,
καὶ ἐν ἄλλοις μέροις κείτουνται οἱ Τούρκοι, πλῆθος μέγαν·
τριμῆλιον ἀπέχασιν μέσον τῶν διùῶν φουσσάτων.

107. Ennek a versnek értelme nagyon homályos.

112. 'Εν ἄλλοις μέροις. A kézirat ἄλισμάréies-éból Legrand egy ismeretlen 'Αλισμάréies helynevet csinál, holott a két ékezet kétségtelennek teszi, hogy

λόγους ἀπέστειλε ὁ Ἀμουράτμπεης εἰς τοὺς Οὐγγρούς.

Μήνυμαν ἀξιοτίμητον στέλνει ὁ Ἀμουράτης,
 115 καὶ τῆς γραφῆς οἱ ὄρισμοι ἡσαν [οὗ] στίχοι οὗτοι·
 «ἄκουσον, ὥριτα τῆς Ούγγριας, Μπερνάδες κράλη, αὐθέντη,
 καὶ Λούξιμπανε Ἰάγγκουλα, οἱ πρώτοι τοῦ φουσσάτου,
 βαστάζετε με τρίμερον τῆς μάχης τοῦ πολέμου,
 νὰ τάξω τὰ φουσσάτα μου, καὶ τὰς παραταγάς μου,
 120 νὰ δώσω τοὺς νεοὺς ἐκλεκτοὺς τοὺς ἔχω μετ' ἐμένα,
 νὰ ἀρματώσω τὸν λαόν, ὃς πρέπει καὶ ὡς ἀρμόζει,
 εὐθὺς νὰ πολεμήσωμε, καὶ ὁ θεὸς νὰ δεῖξῃ.
 Θαρρῶ εἰς ἐλπίδαν, δύναμιν μεγάλου Μαχουμέτη,
 125 οἵους ἀπὸ τὸν τράγγηλον νὰ δέσω μὲ ἀλυσίδαν,
 [νὰ] αἰχμαλωτίσω ἀπαντάς καὶ νὰ σᾶς ἀφανίσω.»

Πάλιν ἀντιγράψει βασιλεὺς Ἰάγγκος τὸν Ἀμουράτμπεη.

Ιάγγκος γάρ δεξάμενος λόγους τοῦ Ἀμουράτη,
 ἀντίγραμμαν ἀπέστειλεν εἰς τοὺς Ἰσμαηλίτας,
 καὶ τῆς γραφῆς οἱ ὄρισμοι ἄκουσον νὰ θαυμάσῃς·
 «Ἀμουράτμπεη, Ἀγαρηνέ, ἐχθρὲ τῆς Πωμανίας,
 130 καὶ τῶν Πωμαιῶν καταιλυτὴς καὶ χαλαστὴς τοῦ κόσμου,
 ἐλπίζω εἰς τὸν δημιουργόν, τὸν μέγαν παντοκράτορ'.

abban két szó van összeirva, talán, a szokásos orthographiai hibákkal, ez a kettő: ἄλλοις μέροις «más részen», azaz a szemközti helyen, szemben (a magyarokkal). A μέρος szó, melynek μέροις dativusa e h. μέρεσι a második declinatiohoz tartozó -ος végűek analogiája szerint képezettnek veendő (l. hasonló jelenségeket a bevezetésben), a 325-ik sorban is hadi állást jelent.

120. Ebben a sorban talán azt akarja mondatni a költő Muraddal, hogy ő kész a magyaroknak túszul adni a mellette levő fiatal ifjakat annak megerősítésére, hogy az általa kért három napi fegyverszünet alatt nem fog csatát kezdeni.

131. Legrand παντοκράτορ' helyett παντοκράτωρ-ι ír, mely alak csak úgy magyarázható, hogy a költő metrikai kényszerűségből használja azt helytelenül παντοκράτωρ acc. helyett. Igaz ugyan, hogy előfordul ebben a költeményben néhány, csakis metrikai szükségből magyarázható rossz forma (l. a bevezetés nyelvtani részét); de a fentebb szóra nézve abban a véleményben vagyok, hogy annál, ha csakugyan παντοκράτωρ-nak van írva a

νὰ κόφω μὲ τὰ χέρια μου, νὰ σὲ ἀποκεφαλίσω,
κατηγυσμένα, σύντομα, μὲ ἐντροπὴν μεγάλην,
τὴν ἄχρηστὸν σου κεφαλὴν καὶ τὴν μαγαρισμένην,
185 εἰς τῆς Οὐγγριᾶς τὰ σύνορα ἀποπειράσαι,
καὶ τόμαν τῶν Ἀγαρηνῶν ποτάμια γῆς νὰ ποίσω,
μόνον νὰ λειπῇ ἡ δυσπιστιὰ ἐκ τὰ ἐμὰ φουσσάτα,
νὰ ἐλευθερώσω Ψωμανιάν ἐκ τῶν ἐχθρῶν τὰς χειρας,
καὶ τοὺς Ψωμαιοὺς τοὺς κατηγεῖς ν' ἀνάξω νὰ ὑφηλώσω.
190 Τούτους τοὺς λόγους ἔστειλεν μετὰ μεγάλης τόλμης.

Συμβουλεύονται οἱ Οὐγγροι..

Ἐκεῖνοι γάρ ἀπέμειναν καὶ εἰς βουλὴν ἐκάτειν
Μπερνάδος κράλης καὶ ὁ Λούξεμπουνος, καὶ ὁ μέγας Θεοφάνης.
Λέγει ὁ κράλης πρὸς αὐτούς, ζητεῖ τὴν συμβουλήν τους ·
· Ιάγγκο, μέγα στρατηγέ, καὶ πρῶτε τοῦ φουσσάτου,
145 πόνοι σφιγκτοὶ μὲ ζώνουσιν, καρδιοδιχοτομοῦμαι ·
τῆς Πόλης γάρ ὁ βασιλεύς, αὐτὸς ὁ Παλαιολόγος,
ὅπου ἔψθειρεν κ' ἐχάλασεν τὸ γένος τῶν Ψωμαίων,
ἀπὸ ἀναμελείας του καὶ τῆς εὐθρόπτου φύσης,
σιγνά, πυκνὰ μηγύματα αὐτὸς ἡμᾶς ἐμήνει,
150 τὸ πῶς οἱ Τούρκοι ἐφθάρθησαν καὶ Ἀμουράτης λείπει ·
τὰ κάτεργά μας στέκονται καὶ τὸ στενὸν κρατοῦσιν,
κ' ἐλάτε, συντομέψετε μετὰ λιγοῦ φουσσάτου.
Τώρα θωρῷ πλήθος λαοῦ, ἀρίφνητα φουσσάτα,
θωρῷ τὸν Καραντάμπεη, ἀνατολῆς αὐθέντην,
155 φλάμουρον ἀξιόλογον, ἔξηντα χιλιάδας ·
πάλιν ὁ Ἀμουράτηπεις μὲ ἑκατὸν καὶ πλέον!
τὰ κάτεργα καὶ ὁ βασιλεὺς τί γάρ ἐπικρατοῦσαν,
τί πέραμαν ἐδέσταξεν καὶ τί στενὸν ἐκράτει
ὁ σαθροφόρος βασιλεύς, ὁ πάντων ἀμελήτης;
160 ἢλπιζα εἰς τοὺς λόγους του, ἐθάρρουν ' τὰς γραφάς του,
καὶ ἥλθα, ως πιλαλητής, μετὰ δλιγοῦ φουσσάτου.»
Ταῦτα τὰ λόγια εἴρηκεν ὁ κράλης ὁ Μπερνάδος,

kézirathban — miről Legrand nem számol az apparatus criticusban — szintén esak orthographiai hibával van dolgunk, és hogy e szerint a παντοκράτωρ παντοκράτορ'-nak irandó.

καὶ παρευθὺς ὁ Λούξμπανος οὗτως ἀπηλογίθηρν·
 «ἀλήθεια λέγεις, θαυμασθὲ κράλη, μισὶ Μπερνάδε,
 165 ώς ἀκρίδες καὶ μέρμηγκας ἔξισταμαι καὶ βλέπω·
 νὰ φύγωμε 'ναι ἀδύνατον, νὰ δουλωθῶμεν ὅχι,
 χωρὶς πολέμου ταραχὴ αὐτοὶ νὰ μᾶς νικήσουν,
 καὶ κόλλιον ν' ἀποθύνωμεν ἀπάνου 'ς τὸ σπαθὶ μας,
 μετὰ τιμῆς καὶ ἔπαινος, χωρὶς κατηγορίας.»
 170 Ταῦτα τὰ λόγια καὶ βουλὴ ἡτον τοῦ Λούξ τοῦ μπάνου.

Λόγια τοῦ μεγάλου Ἱάγγκου πρὸς τὸν κράλη.

‘Ο μέγας, [ό] θεόπεμπτος, καὶ ὁ μέγας Θεοφάνης,
 Ἱάγγκος ὁ πανθαύμαστος λέγει ἀνδρειωμένα·
 «κράλη Μπερνάδε εὐγενικέ, καὶ τῆς Οὐγγριάς αἰθέντη,
 εὔχου νὰ λείπῃ ἡ δυσπιστιὰ εἰς τὰ ἐμὰ φουρσάτα·
 175 ἀν τυδοτο λείπῃ ἐξ ἥμῶν, δρκον τρανὸν σὲ δίδω,
 θαρρῷ εἰς τὸν δημιουργόν, ποτάμια γῆς νὰ ποίσω
 αἷμα ἐκ τῶν Ἀγαρηγῶν, καὶ νὰ θαυμάσῃ ὁ κόσμος,
 καὶ νὰ δουλώσω εἰς χειρά σου μὲ ὄλυσον τοὺς Τούρκους.»
 Αὐτοὶ γάρ ἡσαν ἡ βουλὴ καὶ τῶν Οὐγγρῶν οἱ λόγοι.
 180 Τὸ μεσονύκτιον ἔφτασεν, καὶ ἡ κραυγὴ σιμόνει,
 καὶ οἱ πάντες ἡρματώθησαν μετὰ μεγάλου θράσου,
 καὶ τοῦ ἡλιοῦ ἀνάτελμα πλησιάζουν τὰ φοισσάτα,
 πλησιάζουν ἡ παραταγαῖς καὶ τὸ καθὲν ἀλλάγι,
 ῥίκτουν τὰ 'πανωκλίθανα, ἔλαμψαν τ' ἔρματά τους,
 185 κάμνουν θωριάν ἀγγελικὴν καὶ εὐτολμιάν μεγάλην.
 Τίνος φυχὴ νὰ ήρισκετον 'ς τὴν ὕραν ἐδεκείνην
 νὰ μὴν ἐμετατέρπετον καὶ ἀναίστητος νὰ γένη;
 μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἄρχοντες, ἀστοχον τὸ συγγράφω.
 ‘Ἐκ τὰς ἀρχὰς οἱ Ἀγαρηνοὶ ὑπιτροπὴν ὑπῆρχαν,
 190 πολλοὶ ἐκ τῶν Ἀγαρηγῶν βατοκλαδοκριδούνται,
 παιζουν ἀρίφνητα ὅργανα ἀπαὶ τῶν δυῶν τὰ μέρη,
 τρουμπέτταις καὶ ἀλλα μοισικὰ Οὐγγρῶν καὶ Ἰσμαηλίτων,
 ἀρίφνητα παιγνίδια, ἔξω τῆς φύσεως λέγω,
 ὡς τὰ πουλιὰ πετάμενα ἐπὶ τῆς γῆς ἐπέφταν·
 195 στένουνται ἀπὸ μιὰν μεριάν, καὶ οἱ ἄλλοι ἀπὸ τὴν ἄλλην,
 γίνεται ὅχλος πάμφρικτος, καὶ τρόμος, καὶ φοβέρα,

καὶ ταραχή, καὶ μουγκρισμός, καὶ σεισμογή μεγάλη,
καὶ τὰ φαριὰ συγγοπηδοῦν καὶ πόλεμον ζητοῦσιν·
φλάμουρον κλένει ἐπει τῶν Οὐδγγρῶν εἰς τοὺς Ἰσμαηλίτας,
200 καὶ δλους τοὺς ἀζάπιδας, τοὺς κατειχαῖγα Ἀμούρην,
ἐσκότωσαν καὶ ἔκοψαν, ἐφθείρασιν ὡς πάχνη·
ξεβαίνει πάλιν ἔτερον φλάμουρον εἰς τοὺς Οῦδγγρους,
θνήσιν μεγάλην πολεμοῦν καὶ αὐτοὺς ὥσπερ τοὺς πρώτους.
Βλέπουν οἱ Τούρκοι θέαμαν τὸ γίνεται εἰς αὐτοὺς,
205 φρίττουν καὶ τρέμουν παντελῶς τὸ ἄφοδον, τὴν τόλμη,
καὶ τὴν πολλήν ἀποκοτιάν, τὴν ἔχουσιν οἱ Οὐδγγροι.

Ταῦτα ὁ Καρατζάμπεης, αὐθέντης ὁ μεγάλος,
αὐθέντης τῆς ἀνατολῆς, ὁ μέγας στρατιώτης,
τὸν εἶχαν οἱ Ἄγαρηνοι φρικτὸν καὶ ἀνδρειωμένον·
210 καὶ τοῦ μεγάλου ἀφεντὸς Μουράτμπεη Ὁτμάννου
ἥτον γαμπρός του ὁ Καρατζᾶς, εἴχεν τὴν ἀδελφήν του·
τρέχει αὐτὸς μετὰ σπουδῆς, λέγει τὸν Ἀμουράτην.

Δάγους τοὺς εἶπεν ὁ Καρατζάμπεης τοῦ Ἀμουράτμπεη.

«Σουλτάνε μέγα, θαυμαστὲ Μουράτμπεη Ἅτουμάννε,
τῶν Μουσουλμάνων ἡ ἐλπίς, ἡ αξέησις καὶ πλούτος,
215 σήμερον παραδίδω σε ζωὴν καὶ θάνατόν μου,
ἀντὶς τὴν αὐθεντεία σου νὰ 'σέμπω ν' ἀποθάνω.
Θαρρῶ εἰς ἐλπίδαν δύναμις μεγάλου Μαχουμέτη
νὰ χύσω αἷμα οὐγγρικό, νὰ φθείρω, νὰ χαλάσω,
μεγάλην δόξαν καὶ τιμὴν νὰ φέρω πρὸς ἑσένα.»
220 Ταῦτα ὁ Καρατζάμπεης ἐλάλησεν καὶ εἶπεν,
καὶ ὁ μέγας Ἀμουράτμπεης τοιαῦτα ἀπηλογήθη.

'Απηλογία τοῦ Ἀμηρᾶ εἰς τὸν γαμπρό του τὸν Καρατζάμπεη.

«Ω φίλτατε, παμφίλτατε καὶ πολυαγαπημένε,
καὶ στόλε ἀφυρώτατε, τεῖχος τῶν Μουσουλμάνων,

200. Τοὺς κατειχαῖγα Ἀμούρην érthatetlen. A továrs valószínüleg az előtte álló τούς ismétléséhez; κατειχαῖγα talán accusativus a v hiagyásával és csapatot jelent; 'Αμούρηn lehet hogy mint indeclinabile genitivusként szerepel. Tehát az egésznek értelme volna: «A Murad csapatát képezőket».

θέλω, συγκαταβαίνω τό, νὰ σὲ συναποθάνω,
 225 θέλω καὶ προαιροῦμαι τό, νὰ συνθαπτῶ μαζίτεα,
 δρκον σὲ κάμνω δυνατόν, ἀν̄ ζῆς καὶ ἀποθάνῃς,
 ἡ ψυχή μου ν' ἀπηλογηθῇ εἰς τὸν ἐκεῖθεν κόσμον,
 εἴ τι ποιήσω εἰς ἑσέν καὶ εἰς ὅλο σου τὸ γένος.»
 Κλένει ὁ Καρατζάμπεης, δουλωτικὰ ἐπροσκύναν,
 230 καὶ τὸ τουμπάνι του ἔδωκεν, 'ς τοὺς Οὐγγρους ἐκατέβην·
 εἶχεν φουσσάτο δυνατόν, ἔξηντα χιλιάδας,
 ὅλον ἀλλάγια θαυματάτα, ἀνατολῆς φουσσάτου,
 καὶ μετὰ θράσου τοῦ πολλοῦ 'ς τοὺς Οὐγγρους κατηβαίνον.
 Καὶ τότε Ἰάγγκος ὁ φρικτός, ὁ μέγας ἀνδρειωμένως,
 235 λέγει πρὸς τοὺς ἀγούρους του καὶ πρὸς τοὺς ἔδικούς του·
 «φαίνεται με αὐτὸς τοῦ ἔρχεται, αὐτὸς ποῦ κατηβαίνει,
 μὲ τόσον θράσος δυνατὸν καὶ πληθυσμὸν φουσσάτου,
 νὰ ἔναι ὁ Ἀμουράτμπεης, ὁ μέγας ὁ σουλτάνος,
 παρακαλῶ σας, ἀδελφοί, αὐθένταις ἀνδρειωμένοι,
 240 οὐλοὶ ἂς ἀποθάνωμεν μετὰ τιμῆς καὶ δόξης,
 οὐλοὶ ἂς ἀνδραγαθήσωμε, σὲ μᾶς δειλιὰ μὴ γένη.»
 Ἐπέρασέν τους ὁ θυμός, ἐσμίξαν τὰ φουσσάτα,
 μεγάλη θνήσι καὶ ἀπειλὴ ἐγίνετον εἰς αὗτους·
 τίς ἀρά δυνηθῇ νὰ 'πῇ, καταλεπτὸν νὰ γράψῃ;
 245 'Αλλ' ὅμως πρὸς τὸ κείμενον νὰ στρέψωμεν τὸν λόγον.
 Τρία κοντάρια οὐγγρικὰ 'ς τὸ στήθος τὸν ἔδωκαν,
 ὅρθὸν τὸν ἐθαστούσασιν ἀπάνου εἰς τὸ ὄψος,
 τὸν μέγαν Καρατζάμπεην, ἀνατολῆς ἀνθέντην.
 Στραφῆγι ίδειν οἱ ἔτεροι τὸ θέαμαν ἐτοῦτο,
 250 τὰ ὄπισθεν ἐγύρισαν καὶ τὴν δειλιὰν ἐπῆραν·
 οἱ Οὐγγροὶ ἐξοπίσω τους θνήσιν μεγάλην κάμνουν,
 καὶ τότε ἐπληρώθηκεν ἡ προφητείᾳ ἐκείνῃ·
 «οὐδὲν μετακινήσεται καὶ διώξει χιλιάδας.»
 Καὶ τί νὰ γράφω τὰ πολλά, μακρένω καὶ τὸν λόγον;
 255 ἐξαπορεῖ μου ὁ λογισμός, αἱ χειρες καὶ [γ] γλώττα·

227. Ennek és a következő sornak értelme igen homályos.

246. Legrand az általa adott szöveglez: τρία κοντάρια μούρτελαν, a következő megjegyzést teszi: «Après κοντάρια on lit dans le ms οὐχρίκα (sic).» A οὐχρίκα nem lehet más mint οὐγγρικά; helyesebb tehát ezt a szövegbe bevenni és az érthetetlen μούρτελαν-t kihagyni.

τί φόνος καὶ καταιλυμὸς, ἐγίνετον 'ς τοὺς Τούρκους! ὥσπερ τριγωνογάλακον ποῦ πέσῃ εἰς τὸ γωράφιν,
καὶ νὰ νεκρώσῃ στάχυας, εἰς γῆν νὰ ἔξαπλώσῃ·
οὗτος ὁ μέγας στρατηγός, ὁ βασιλεὺς Ἰάγγκος,
260 τοὺς Τούρκους ἐκατέθεκεν 'ς τὴν γῆν ἔξηπλωμένους·
θέαμαν μέγαν, ἀπειρον, τοῦτο ποτὲ οὐκ ἤκούστην.

Καὶ τότες ὁ μπεγλέρμπετης, τῆς δύσης ὁ αὐθέντης,
ἔξέστην ἐκ τοῦ λογισμοῦ, ὁ νοῦς τοι ἐπαραπόρθην,
ἐπαίρνει τὰ φουσσάτα του, 'ς τοὺς Οῦγγρους ἐκατέθην·
265 χιλιάδας ὅγδοήκοντα εἶχεν αὐτὸς φουσσάτον·
τὸ φλάμουλόν του ἔκλινεν ὁ Λούξμπανος αὐθέντης,
καὶ κράζει τὰ φουσσάτα του, εἰς αἴστους ἐκατέθην,
ἀπάνου εἰς τὸν μπεγλέρμπετη εἴτολμα καταβαίνει.
Καὶ τίς τοιαῦτα νὰ θωρῇ νὰ μὴν ἀναισθητίσῃ;
270 ὥσπερ νὲ βρέχῃ ὁ οὐρανός, ποτάμια νὰ καταΐσουν,
ταῦτα ποτάμια ἔτρεγκαν Ἀγαρηνῶν τὸ αἷμα.

Ταῦτα ἐνεκατώρθησαν οἱ Οῦγγροι ὥσπερ θηρία,
φεύγουν οἱ Τούρκοι: ὅπισθεν, κρύθουνται εἰς τοὺς δάσους.
Μόνον αὐθέντης ἔστεκεν ὁ μέγας Ἀμουράτης,
275 μὲ δῆλους τοὺς γενίτερους καὶ μὲ τοὺς ἐδικούς του.
Φόρος καὶ τρόμος καὶ δειλιά ἐσέμπην εἰς τοὺς Τούρκους·
γλυτόνει ὁ μπεγλέρμπετης μόνος, μεμονωμένος,
τρέγει 'ς τὸν Ἀμουράτμπετη, τὸν μέγαν τὸν αὐθέντη,
ἔβάσταν εἰς τὸν νῶμόν του σπαθίν ἐκλαμπρυσμένον·
280 μὲ θρήνος καὶ μὲ βρυχισμὸν τὸν Ἀμουράτην λέγει.

Λόγους ἐσύντυχεν ὁ μπεγλέρμπετης, τὸν Ἀμουράτην λέγει.

«Ὦ θαυμαστέ, πανθάυμαστε αὐθέντη τῶν αὐθέντων,
οὐκ ἥλεγά σου πρὸ καἱροῦ κ' ἐπληροφόρενά σε,
ὅταν ὑπάκουεν 'ς πόλεμον καὶ εἰς μάχην νὰ σταθοῦμεν,
οἱ Τούρκοι διὸ μεριαῖς κρατοῦν, νὰ διώξουν καὶ νὰ φύγουν,
285 καὶ θέλω πάθην ἐντροπήν, κατηγυσμὸν καὶ λύπην;»

Καὶ ὁ μέγας Ἀμουράτμπετης αὐτὸν ἀπηλογήθη·
«σηκώσου, καθαλλίκευσε καὶ στάθησε εἰς τὴν μέσην,
καὶ τάξει τὰ φουσσάτα σου καὶ τὰς παραταγάς σου·
οὐκ ἔναι τώρα ὁ καἱρὸς εἰς τὰ μὲ συντυχαίνεις·
290 τοὺς Οῦγγρους βλέπω ὡς μουζηρὰ 'ς ἐμέναν κατεβαίνουν.»

Καὶ ὁ μέγας Ἀμουράτμπεης λέγει τοιούτους λόγους·
 «παιδία μου, παλληκάρια μου, συντρόφοι ἐδίκοι μου,
 γενίτζαροι μου, ἀφένταις μου, καὶ σιδηρόν [μου] κάστρον,
 ἀσπρόκαστρόν μου δύνατὸν καὶ ἀφυρέ μου πύργε,
 295 σύγμερον πέψτω εἰς ἐσᾶς, νὰ ζήσω, ν' ἀποθάνω,
 εἴ τινας εὗρω πρόθυμον ἐδά τὴν ὥραν ταύτην,
 πολὺν καλὸν καὶ παρρησιὰ ἔκεινον νὰ ποιήσω,
 βλέπω, θωρώ, χανόμεθεν καὶ βούλομαι νὰ φύγω.»

Λόγια τοῦ γενίτζαρη πρὸς τὸν Ἀμυράσιν.

Καὶ εἰς ἐκ τοὺς γενιτζάρους τοῦ, καλὸς καὶ πειρασμένος,
 300 τὸ ἄλογόν του σταματᾷ, τὰ ῥέτενά του πιάνει,
 τὸν Ἀμουράτην ἔλεγεν θρασεὰ καὶ θυμωμένα·
 «σουλτάνε, αὐθέντη θαυμαστέ, Μουράτμπεη Ἄτραννε,
 ἀπέξεψε ἐκ τὸ ἄλογο τώρα τὴν ὥραν τούτην,
 νὰ ἀποθάνῃς μετ' ἐμῆς καὶ ἡμεῖς μαζὶ μετά σε.
 305 εἰ γάρ καὶ βούλεσαι ὅπισθεν εἰ θέλεις τοῦ νὰ φύγῃς,
 μὰ τὴν γρυστὴν σου κεφαλήν, καὶ τολμηρὰ σὲ λέγω,
 ἀτός μου μὲ τὰ χέρια μου ἐσένα νὰ φονεύσω.»
 Ἀκούσας τοῦ γενίτζαρη λόγους, ὁ Ἀμουράτης
 πεζεύγει ἐκ τὸ ἄλογον, πόρταν μεγάλην κάμνει,
 310 παλούκια πλήθος ἔμπηξεν τριγύρωθεν τῆς τέντας.
 Στήγουν καμήλια περισσά, μουλάρια καὶ ἵππους·
 τριγύρου γύρου τάδεσαν στερεὰ μὲ ἀλυσίδας,
 καὶ ὡς κάστρον ἀφιρώτατον, τεῖχος ὡχυρωμένον,
 ἔποικεν ὁ Ἀμουράτμπεης κ' ἐσέμπην εἰς τὴν μέσην,
 315 βούλεται νάρθη τὸ βραδόν, νὰ σκοτεινάσῃ ἡ νύκτα,
 καὶ περνῶν τὸ μεσιάνυκτο νὰ φεύγουν ἐξοπίσω.
 Τί τὰ πολλὰ πολυλογῷ, μακρένω καὶ τὸν λόγον;
 ἀπὸ τοῦ ἥλιου ἀνάτελμα ἔως ὥρας ἐννάτης,
 ἐπτὰ φορὰς ἐσύντριφαν οἱ Οὐγγροὶ τοὺς Μουσουλμάνους.
 320 Τί νυντριψμόν, καταιλυμόν, καὶ τί φθορὰ νὰ γράψω
 καὶ ἀπειλὴν ὅπου ἐγίνετο εἰς τοὺς Ἰσμαγλίτας!

297. Ennek a sornak is homályos az értelme.

305. A τοῦ valószínűleg = tu. Kevésbbé valószínű az, hogy τοῦ helyett demonstratív vagy főnevesítő szereppel bíró névelői tő irandó.

Ἐπεισαν τῆς ἀνατολῆς ὅλα της τὰ φουσσάτα,
τὸ πεζικόν, οἱ ἀξάπιδες, οὖλοι οἱ ἀκηρτζίδες.
Φόβος καὶ τρόμος καὶ δειλιὰ ἐσέμπην εἰς τοὺς Τούρκους,
825 πάλιν ἐπεχωρίσθησαν εἰς μέρος τὰ φουσσάτα,
μετὰ τῆς νίκης καὶ τιμῆς καὶ δόξης τῆς μεγάλης.
Οἱ Οὐγγροὶ ἐγυρίσασιν εἰς τὴν αὔτῶν κατούνα,
πεζεύγουν τάχα ὀλιγὸν μικρὸν νὰ ἀνασάνουν,
μὲ τὰς χαρὰς καὶ σκιρτησμοὺς καὶ ἔπαρσις μεγάλης·
830 ἐθάρρεσαν καὶ ἐλπίζασιν ἐνίκησαν τὸν κόσμον.
Τί τὸ λοιπὸν ἐγίνετον ὃς τοὺς Οὐγγρους καὶ εἰς τοὺς Βλάχους;
ἐκάτιαν εἰς τὴν συμβουλὴν οἱ Οὐγγροὶ τί νὰ ποίουν,
ὅ κράλης καὶ ὁ Λαούξμπανος καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰάγγκος·
«'πέτε, μεγάλοι ἄρχοντες, ἔγδοξοι στρατιώταις,
835 βλέπω τὴν νίκην εἰς ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐχάρισέν την,
τοὺς Τούρκους ἐτροπώσαμεν ἀναίσχυντα, ἐναντία,
καὶ τὸ ἐπετερπόμεσθεν, καὶ τὸ παρακαλοῦμαν,
τὸ ἐδέεστο η ἐκκλησιὰ τῆς Ῥώμης καὶ τῆς Πόλης,
ἡμᾶς τὸ εὐεργέτησεν ὁ μέγας παντοκράτωρ.
840 Ήέλω τὸν Ἀμουράτιπεη, τὸν μέγαν τὸν αὐθέντη,
ἀτός μου νὰ τὸν καταΐνω ὃς τὴν τέντα του ἀπέσω,
νὰ κόφω τὸ κεφάλι του μὲ τὰ ὅδικά μου γέρια,
τὸ αἷμαν τῶν γενιτζαρῶν νὰ πιοῦται τ' ἄλογά μου,
καὶ λαμπρότατον ἄκουσμα νὰ λάθη τ' ὅνομά μου.»

Λόγια τοῦ Ἰάγγκου πρὸς τὸν κράλην.

845 «Αὐθέντη κράλη εὐγενικέ, Μπερνάδε τιμημένε,
δὲν πρέπει τοῦτο τὸ λαλεῖς, νὰ γένη σύχ ἀρμόζει,
νὰ πᾶς ἀτός σου εἰς πόλεμον καὶ ἀν συμβῆ νὰ λάθης,
ἔχασες τὰ φουσσάτα σου καὶ τὰς παραταγάς σου,
τοῦτο τολμῶ καὶ λέγω τό, βάρος μηδὲν τὸ πάρης·
850 στέκου ὡς κάστρον ἀφυρόν, μηδὲν παρασαλεύσῃς,
καὶ ὡς πύργος διχυρώτατος ὃς τὴν τέντα σου ἀπέσω,
μὲ ὅλα τὰ φουσσάτα σου, μὲ τὰς παραταγάς σου,

347. Νὰ λάθης t. i. λαμπρότατον ἄκουσμα (l. 344-ik sort), tehát tulajdonképen (zt akarja mondani: «ha meg is eshetnék, hogy a legfényesebb hírnévre téssz szert»).

καὶ ἄφες ἐμὲ νὰ καταιθῶ, νὰ πάγω κατ' ἔκείνων,
 'ς τὴν τέντα τοῦ Ἀμουράτμπεη καὶ νὰ τοὺς ἀφανίσω.
 355 "Αν ἀποθάνω καὶ χαθῶ, ποσώς ζῆμιὰ οὐκ ἔναι,
 μόνον ἡ αὐθεντεία σου νὰσαι ἀφυρωμένος."
 Καὶ εἰς ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας τὸν κράλη μύστης λέγει.

Ἄργια οὓς εἰπεν ὁ κακόπιστος τὸν κράλην.

«Εἶδες, αὐθέντη, ἐπίβουλήν καὶ κακοτρόπου ἀνθρώπου
 δυσκυβουριά, ποῦ βούλεται ἐπίβουλος Ἰάγγκος!
 360 Οἵτινες κροῦσιν τὰς σπαθίας; οἱ δοῦλοι σου οἱ Οὐγγροι·
 οἵτινες εἰς τὸν πόλεμον καὶ εἰς τὰς ἀνδραγαθίας;
 καὶ στάζει ἐκ τοῦ ἀγκῶ[νός] μου αἷμαν τῶν Μουσουλμάνων,
 καὶ αὐτὸς ὑπῆρεν τ' ὄνομαν καὶ τὴν κοινὴν εὐφήμην·
 τὸν κόσμον ἐκερδέσαμεν, οἱ Τούρκοι ἐφθαρτήκαν,
 365 μόνον ὁ Ἀμουράτμπεης, μὲ τοὺς γενίτζαρούς του,
 καὶ βούλεται ὁ κακότροπος, ὁ δύσπιστος Ἰάγγκος
 τάχα νὰ ποίσῃ δλιγὸν μικρὸν κατορθωμάκιν,
 νὰ πέσῃ ὁ κόσμος εἰς αὐτόν, τὸ ἔπαινος καὶ ἡ φήμη,
 δίχως ἀνδρεῖαν ἡ προκοπή, μόνον μὲ πονηρία.»
 370 Ἀκούσας ταύτην τὴν βουλήν ὁ κράλης ὁ Μπεργάδος
 τὸν Ἰάγγκον ἀπεκρίθηκεν τάχατε θυμωμένα.

Ἄργια τοῦ κράλη πρὸς τὸν Ἰάγγκον.

«Καλὴ ἔναι ἡ προθυμία σου, Ἰάγγκο στρατιώτη,
 ἥμετις νὰ κατορθώνωμε καὶ μεῖς νὰ πολεμοῦμε,
 ἡ δέξα καὶ τὸ ἔπαινος νὰ πέφτῃ εἰς ἐσέναν·
 375 ἐγῷμαι αὐθέντης φυσικὸς καὶ βίγιας τῆς Οὐγγρίας,
 καὶ πρέπει καὶ ἀρμόζει με ἐγὼ νὰ πολεμήσω
 τὸν μέγαν Ἀμουράτμπεη, αὐθέντη Μουσουλμάνων·
 ὁ βασιλεὺς μὲ βασιλεὰ θέλει νὰ πολεμήσῃ,
 αὐθέντης εἴμαι καὶ ἐγὼ, καὶ θέλω μὲ αὐθέντην,
 380 τὴν ὕραν τούτην βούλομαι, θέλω νὰ πολεμήσω,
 'ς τὴν τέντα τοῦ Ἀμουράτμπεη ἀπέσω νὰ καταιθῶ.»
 'Ενίκησέν τον ἡ ὅρεξι, ἀπῆρεν τὸν τὸ θράσος,
 σπουδαῖα καὶ ἀνεξόρθωτα μετὰ δλίγην γνῶσιν,
 'ς τὴν τέντα τοῦ Ἀμουράτμπεη ἀπέσω καταιθαίνει.

- 885 Ήραν τὴν πόρταν ἀφυρήν τριγύρου μὲ ἀλυσίδες,
 μὲ τὰ καμῆλια γύρωθεν μουλάρια καὶ ἵππους,
 καὶ κόπτουν, σκίζουν καὶ χαλοῦν τὴν πόρταν καὶ 'σεμπαίνουν,
 καὶ φθείρουσιν καὶ καταιλοῦν, εὐγάζουν τὸν αὐθέντην,
 τὸν Ἀμουράτην ἔβγαλαν ἐκ τὸ κατουνοτόπι·
- 890 πέφτουν οἱ Βλάχοι μὲ σπουδῆς [καὶ] τὸν γαῖναν ἐπῆραν,
 τὰ πράγματα ἐδράξασιν μεγάλους τοῦ αὐθέντη,
 ὡς εἴδασίν τ' ἀμέτρητα, τὸν πλοῦτον τὸν μεγάλον,
 ἐμπρὸς δπίσου ἐγύρισαν οἱ Βλάχοι εἰς τὴν κατούναν,
 ὁ κράλης ἐπολέμιζε μὲ δλιγοστοὺς ἀνθρώπους
- 895 στραφῆν Ἰδεῖν ὁ Ἀμηρᾶς τὴν εὐτολμιὰν τοῦ κράλη,
 μὲ ἄριστην ἀποκοτία καὶ θράσον θηριῶδες,
 καὶ πολεμίζει ἴσχυρὰ καὶ καταιλεῖ τὴν πόρταν,
 μόνον ὁ κράλης μὲ δλιγοὺς τετρακοσιοὺς ἀνθρώπους
 βάγονυν καὶ στερεόνουνται καὶ δύναμιν ἐπῆραν·
- 400 γυρίζουν οἱ γενίτζαροι, καὶ βάνουν τους 'ς τὴν μέσην,
 καὶ πολεμίζουν δυνατὰ ἔως δύσεμαν ἥλιον·
 μὲ τὰ σαγιττοδέξαρα τὰ ἀλογά τους σφάζουν·
 ὑπιτροπῆν ἐπῆρασιν οἱ Οὐγγροὶ μὲ τὸν κράλην·
 βούλεται εἰς τὴν κατούναν τοῦ νὰ φύγῃ, ἀν ἡμπορέση.
- 405 Καὶ εἰς ἐκ τοὺς γενίτζαρους, ἐκ τῶν Ῥωμαϊῶν τὸ γένος,
 τὸ ὄνομάν του Χαμουζᾶς, καλός, ἀνδρειωμένος,
 μεσαῖος, χαμαδόπλατος, ἥτον τριακοντάρις,
 ὡς δράκων ἐρυχήσθηκεν, 'ς τὸν κράλην καταΐθαινει,
 καὶ τὸ ἄλογόν του ἔδωκεν 'ς τὸ 'μπροστινὸν ποδάριν,
- 410 εἰς τὸ ποδάριν τῶδωκεν πεζὸς μὲ τὸ μανόρι,
 καὶ πάραυτα τὸ ἄλογον ἐμύτισεν τοῦ κράλη,
 ἔπεσεν χάμαι παρευθὺς ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ῥήγας,
 ἔβγάζει τὸ μαχαίριν του ὁ Χαμουζᾶς ἐκεῖνος,
 καὶ κόπτει τὸ κεφάλιν του, στήγει τὸ 'ς τὸ κοντάριν.
- 415 Τοσοὶ κατεχωρίσθησαν 'ς τὴν πόρταν τοῦ Ἀμουράτη,
 οὐδὲ τινὰς ἐγλύτωσεν, ὅλους ἐκατεκόφαν·
 μηδὲν μακρύνω τὴν γραφήν, πλατύνω καὶ τὸν λόγον,
 τὴν κεφαλὴν ἐστήσασιν ἀπάνου εἰς τὸ κοντάριν,
 κραυγὴν μεγάλην πολεμοῦν οἱ Τούρκοι καὶ φωνάζουν,
- 420 τὰ πουλία πετάμενα ἔπειταν καὶ φωνάζουν, [Βλάχους·
 καὶ καταπάνευ ὕρμησαν 'ς τοὺς Οὐγγρούς καὶ εἰς τοὺς
 πολὺν φουσσάτον' σύντριψαν οἱ Τούρκοι ἀπαὶ τοὺς Οὐγγρούς

μετὰ τροπῆς καὶ χαλασμοῦ ὑπὸν εἰς τὴν κατούναν,
βρυχοῦνται, κλαίουν, δειλοῦν, ἐξαπαροῦν καὶ φρίττουν,
425 ὕσπερ πουλιὰ ἐσκόρπισαν εἰς κάμπους καὶ εἰς λαγκάδας.
Καὶ τότε ὁ φρονιμώτατος, ὁ μέγας ὁ Ἰάγγης,
πονεῖ μεγάλα, δδύρεται ἐκ βάθους τῆς καρδίας,
πάλιν κρυφὰ τὸν χαίρεται, τὸν θάνατον τοῦ κράλη,
διότι οὐδὲν τὸν ἥκουσεν πληρώσει τὴν βουλήν του·
430 ἄλλ' ὅμως ὁ θαυμάσιος ὁ βασιλεὺς Ἰάγγης,
ἐκρέμετον ὅπισα του πολύτιμον χρυσίον,
κόρνεον μεγαλόφωνον τὸ σύργουν οἱ ἀφένταις,
μὲν ἀλινισίδαν πάγγυρυσσον, φούνταις μαργαριτάριν·
ἀτός του ἥχους ἔδωκεν μετὰ κραυγῆς μεγάλης,
435 καὶ τὰ φουσσάτα ἐμάζωσεν εἰς τὸ κατουνοτόπιν·
μὰ τὴν τρομάραν τὴν φρικτήν, τὴν ἀπειλὴν ἐκείνην,
κανέις νὰ μὴν τὸ θυμηθῆ, ἄλλὰ καὶ μὴν τὸ ἀκούσῃ!
Ἐγὼ ἐστεκάμηην εἰς βουνό, εἰς δάσους κρυνημένος,
καὶ ὡς μάρμαρον ἐγίνομουν, ἐπελιθώθην λίθος,
440 ὕσπερ νὰ ὅγης τὴν θάλασσαν ὥσπερ ἀναγριοῦται
ὑπὸ ἀέρος ἰσχυροῦ, καὶ κύματα γεμίζουν,
οὗτας τὰ κύματ' ἥβλεπα 'ς τὸν κάμπον γεμισμένα,
τὸν λογισμόν μον ἔπασχα, μὴ νὰν' θαλάσσης κῦμα,
μὴ νὰν' θαλάσσης κύματα καὶ ὑπολάθαν μὲ τό,
445 καὶ ἐγενόμηην ἄνθρωπος δίγως ψυχὴν κ' αἰστήσιν.
Εἶδες θαυμάσιον, φρικτόν, ἀπόρρητον, μεγάλον,
καὶ τοῦ θεοῦ παράδιον ὁ νοῦς νὰ ἐξεθαῦται·
ἄπασα γένος καὶ πνοὴ πρέπει νὰ μεγαλύνῃ
θεὸν τὸν παντοκράτορα, δημιουργὸν τῶν ὅλων·
450 ὁ οὐρανὸς τὸ ἥκουσεν, κ' ἐπέφτασιν τὰ ἄστρη,
ὁ ἥλιος ἐκ τοῦ φόβου του ὑπὸ νὰ βασιλεύσῃ,
τὸ φέγγυς ἐσκοτίσθηκεν τὴν νύκταν ὡς δὲν φέγγειν
τὸ πάμφρικτον τὸ θέαμαν, τὸν δρισμὸν τὸν θεῖον.
Λέγουν τινὲς [τὸ] τυχερὸν τὸ σύμβαμαν τῆς τύχης,
455 εἴ τι φρονεῖ καθ' ἔαυτοῦ ἄλλη ἄλλος ἐξ ἄλλου,
ἐγὼ γάρ λέγω, μαρτυρῶ, ὄρολογιά τὸ δίδω,
οὐδὲν ἔν γέγονεν ποσῶς παρὰ 'ρισμοῦ κυρίου,
μυστήριον ἀκατανόητον πλήττομαι καὶ θαυμάζω.
Πᾶσα πνοὴ ἐξίσταντο τὸ γέγονεν 'ς τοὺς Οὐρανούς·
460 ἐπτὰ φοράς ἐτζάκισαν τοὺς Τούρκους κατὰ κράτος,

οἱ Οὐγγροὶ διὰ μίαν φορὰν τάχα ποῦ ἐτέκακιστήκαν,
ἐποίησαν ἐπιτροπήν, πλέον οὐ πολεμίζουν.

Δόξα καὶ κράτος καὶ τιμῆς, ὅμνος ἀξίου, μέγαν,
Πατέραν τὸν πανάγιον, Γίδην καὶ ἄγιον Πνεῦμα,
465 τὸ τριλαμπές, ἀγία τριάς, ὑμνῶ τὰ μεγαλεῖα.

SZÓJEGYZÉK.

ἀγονόρος = áwosz, ifju levente; acc. plur. *ἀγούρους* 235.

ἀξάπιδες οἱ, irregularis gyalogság; nom. plur. *ἀξάπιδες* 323, acc. plur. *ἀξάπιδες* 200.

αἰστῆσις ἡ = aistethesi; acc. sing. *αἰστῆσιν* 445.

ἀκηντζίδες (vagy ákunetzidéz vagy ákivetzidéz) οἱ, irregularis lovasság, az *ἀκτήν* szóról elnevezve, melyről Du Cange azt mondja glossariumában: vox præconis, vel sonitus tubicinis, quo apud Turcos singuli ad expeditionem militarem contra Christianos cíentur ac evocantur. Nom. plur. *ἀκηντζίδες* 323.

ἀλλάγει τό = állágyiok állágyi-ból képezve, esetről esetre változó táborozási hely, általában véve tábort, hadsereget, csapat. Nom. sing. *ἀλλάγη* 183, acc. plur. *ἀλλάγια* 232.

ἀναβαίνω, trans. aor. coni. v' *ἀναβάση* 23 = *ἀναβήση*.

ἀναιστήτος 187 = *ἀναισθητος*.

ἀναμέλεια ἡ = újgkny. *ἀνάμελιτ* = ámélélia gondatlanság; gen. sing. *ἀναμελείτις* 148.

ἀνασαινώ, föllélegzek, megpihenek; aor. coni. v' *ἀνασάνου* 328.

ἀνάτελμα = *ἀνατολή*; acc. sing. 182. 318.

ἀπαι 191, 422 = *ἀπό*.

ἀπαίρω, elviszek, magammal ragadok; aor. ind. *ἀπῆγεν* 382.

ἀπάνων 168, 247, 268, 418, *ἀπό*-ból és *ἄνω*-ból összetéve, fenn, rajta. *ἀπέσω* 80, 341. 351, 381, 384, *ἀπό*-ból és *ἔσω*-ból összetéve, -ba -be -ban -ben.

ἀπέχασις ἡ, *ἀπέγω*-tól képezve, távolság; acc. sing. *ἀπέχασιν* 113.

ἀρίφνητος (vagy *ἀρίψνιτος*) = *ἀνάρχμος*, számtalan; nom. plur. *ἀρίψνητα* 191, 193, acc. plur. *ἀρίψνητα* 153.

ἀρματα τά, a latin *arma*-orum; nom. plur. 184.

ἀρματόνω, a latin *armo*-are; aor. coni. act. vā *ἀρματώσω* 121, aor. ind. pass. *ἠρματώθησαν* 181.

ἀρφρόνω, a latin *affirmo*, *ἀρψρόνει* 51, *ἀρψρόνεται* 59, part. perf. pass. *ἀρψρομένος* 356.

ἀφυρός ἀφυρόνω·ból képezve; ἀφυρόν 350, ἀφυρήν 385, ἀφυρέ 294, ἀφυρώτατον 313, ἀφυρώτατε 223.

ἀφύρωμαν τό, ἀφυρός·ból képezve; acc. sing. 87.

βασιλεύω, valamint a mai görögben úgy itt is a nap leáldozásáról mondva; aor. coni. vñ βασιλεύσῃ 451.

βατοκλαδοκρυβούμαι -éomai, βάτος, κλάδος és κρύπτω·ból összetéve; a bokrok galayai között rejtozködöm; βατοκλαδοκρυβοῦνται 190.

βγάλλω = ἐκβάλλω; aor. ind. act. ἔβγαλαν 389.

βρουχήσω (vagy βρυχήσω), bögök; aor. ind. pass. ἔβρουχήσθηκεν 408.

βρουχησμός ὁ = βρυχησμός, βρύχημα, bögés, nyögés; acc. sing. βρουχήσ-
μόν 280.

δύναμι ḥ; gen. sing. δύναμις 217.

δύστεμαν τό = δύσις; acc. sino. δύσεμαν 401.

δυσκυβούσθια ḥ, δυς·ból, κύβος·ból és ἔργον·ból képezve, hamis játek koczkával, ravaszság; acc. sing. δυσκυβουρίά 359 = δυσκυβουρίán.

ἔβγάζω = ὑյgkny. βγάζω = ἐκβάλλω; præs. ind. ἔβγάζει 413.

ἔδα 296 = ὑjg. ᔦδα itt.

ἔδεκτηνος ᔦðῶ és ἐκεῖνος·ból összetéve, amaz, ἔδεκτείνην 186.

ἔξιστεμαι; aor. ind. act. sing. 3 ἔξιστην 263.

ἐπανωκλίβανον τό, ἐπί, ἄνω és κλίβανον·ból összetéve, pánczéling; acc. plur. πανωκλίβανα 184.

ἐπαρσι (ἐπαρση) ḥ, elbizakodottság, vakmerőség; gen. sing. ἔπαρσις 329, ἔπαρσης 111.

ἐπιτροπή ḥ, hátrálás; ἐπιτροπήν 462.

ἐσβαίνω; aor. ind. act. sing. 3. ἐσέμπην 276, aor. coni. act. vñ σέμπων 216.

εὐγάζω = ἐκβálλω; præs. ind. act. εὐγάζουν 388.

εὐγενικός = εὐγενής; εὐγενiké 173.

θαρρώ·én, bízom; ἐνάρρεσσαν 330 = ἐնάρρησσαν.

θνῆσι ḥ, halál, öldöklés; nom. sing. θνῆσι 243, acc. sing. θνῆσιν 203, 251.

θυμοῦμαι = ἐνθυμοῦμαι; aor. coni. pass. vñ θυμηθῆ 437.

καθθομαι = κάθημαι; aor. ind. act. ἐκάτηξαν 141, 332 = ἐκάθησαν.

καρδιοδικοτομοῦμαι -éomai 145, καρδία, δίκα és témaν·ból összetéve, két-ségen van a szívem, habozom.

καρδιοσύστασι ḥ, összetéve καρδία·ból és σύστασι·ból, mely utóbbi szó középkori jelentéséről Du Cange ezeket mondja: quartus gradus poenitentiū, eum scilicet ii cum fidelibus admittebantur ad κοινωνίαν (úrvacsorához) τῶν εὐχῶν, sed χωρὶς προσδοξᾶς (ostya nélkül). Tehát jelentése: a név felszentelése, felmagasztalása; acc. plur. καρδιοσύστασες 67.

κάστρον τό 293, a latin castrum.

καταθέτω = κατατίθημι; aor. ἐκατέθεκεν 260 = ἐκατέθηκεν.

καταλεπτόν 244 = καταλεπτώς, apróra, részletesen.

καταπάνον 421 = ὑjgkny. παταπάνω, κατά, ἐπί és ᄂνω·ból képezve, ellen, ellenében.

κάτεργον, τό, gálya; nom. plur. *κάτεργα*, 151, 157.

κατορθωμάκι τό = *κατόρθωμα*, *κατορθωμάκιον* rövidítése, hadi tettek; acc. sing. *κατορθωμάκιν* 367.

κατούνα ḥ, sátor, tábor; acc. sing. *κατούνα* 327. *κατούναν* 393, 404, 423. *κατουνοτόπι τό* = *κατουνοτόπιον*, sátor, tábor helye, maga a sátor, tábor; acc. sing. *κατουνοτόπι* 389, *κατουνοτόπιν* 438.

κερδῶ -έω = *κερδίζω*, *κερδάσινο*; aor. *ἐκερδέσαμεν* 364.

χλένω = *χλίνω*; præs. *χλένει* 199, 229.

χόρνεον τό, a latin cornu; acc. sing. *χώρνεον* 432.

χράλης ḥ, király; voc. sing. *χράλη* 116.

λογισμομαχᾶ -έω, *λογισμός*-ból és *μάχομαι*-ból, habozom; præs. *λογισμομαχοῦσιν* 83.

μαγαρισμένος, szennyes, mocskos; *μαγαρισμένην* 134.

μαζίτζα 223, talán *μαζί* és *σᾶς*-ból összetéve, véled együtt.

μαχρένω (vagy *μαχράίνω*) = *μαχρύνω*; præs. *coni. νὰ μαχρένω* 254.

μανάρι τό, az olasz manara, fejsze; acc. sing. *μανάρι* 410.

μέρμηγξ ḥ = *μύεμτης*, hangya; acc. plur. *μέρμηγκας* 165.

μεσάνυκτο τό = *μεσονύκτιον*, éjfél, éjjel; acc. sing. *μεσάνυκτο* 316.

μισι ḥ 164, az olasz messere, úr, fejedelem.

μονυγκρισμός ḥ 197 = *újgkny.* *μούγγοισμα*, morgás, moraj.

μουχθερόν (vagy *μουχθηρόν* vagy *μουκτερόν*) τό, az az, *μουχθηρόν*, disznó (l. Legrand glossariumát); nom. plur. *μουχθερά* 290.

μυτῖչω, orromra bukom (*μύτη*, Orr); aor. *ἐμύτισεν* 411.

νῦμος ḥ = *ῶμος*; acc. sing. *νῦμον* 279.

οἰκονομία ḥ = *οἰκονομία*, középkori jelentéséről ez áll Du Cange-ban: apud græcos patres, usurpari solet pro eo, quod Christus in terris gessit ad procurandam salutem generis humani, cuius initium est incarnatio (megtestesülés), sicut postrema passio. Acc. sing. *οἰκονομίαν* 48.

δλιγοστός = *δλίγος*; *δλιγοστούς* 394.

ὅρεξι ḥ 382 = *újgirny.* *ὅρεξις*, étvágy, kivánság.

οἴλος = *օλος*, *օλοι* 240.

παιίρων, veszek, mefragadok; imperf. *ἐπαιίρνει* 264, aor. *ἐπηίραν* 250, 390, 399.

παλούκι τό, ezlöp; acc. plur. *παλούκια* 310.

παραταγή ḥ = *παράταγμα*, zsoldos csapat; nom. plur. *παραταγαῖς* 183, acc. plur. *παραταγάς* 119, 288.

πεζεύγω = *újgkny.* *πεζεύω*, *ἀποζεύω*, leszállok a lóról, gyalogolok; *πεζεύγει* 309.

πειρασμένος 299, ördögies, ördöngös.

περινῶ -άω, átszállítok, eltöltöm az időt; præs. *coni. act. plur. 3. νὰ περνῶ* = *νὰ περνοῦν*.

πηγαίνω, megyek; aor. *ὑπά* 451, *ὑπέμεν* 288, *ὑπάν* 423.

πιλαλητής ḥ 161, lóval száguldozó.

πληροφορένω = *πληροφορῶ* -έω, értesíték, tudósítok; impf. *ἐπληροφορήρενα* 282.

πολεμῶ -éω, κάμνω, teszek, csinálok értelmével bir a 203. és 419-dik sorban (*πολεμοῦν*).

ποσῆς 355, 457, valamiként, némi képen.

φάγη τό 78 = ἄραχνιον, pókháló.

φέτενα τά, a latin retinaculum = հովա, kantár; acc. plur. *φέτενα* 300.

φίγας δ, a latin rex; voc. *φίγα* 116.

φίκτω = իրտու; præs. *φίκτου* 184.

σαγιττοδόξαρα τά, sagitta-ból és τύչον-ból összetéve, իջ és nyíl; acc. plur. *σαγιττοδόξαρα* 402.

σαθροφόρος 159 = σաշըն, rothadt, korhardt, ingatag.

σέ 241 = էս.

σεισμογή հ 197, σεισմոց és γῆ-ból összetéve = տեսմոց földrengés, rendülés.

σκιζω = *σχίζω*; *σκίζουν* 387.

σκιρτησός δ = σκιրտիցոս, σκիրտուս; acc. plur. *σκιρτησμούς* 299.

σμήω, egyesíték, összekötök, egyesülök. összecsapok; aor. հսմիշան 242.

στένω (στάνո, στήνո) 101 = լոտու; aor. coni. pass. ու ստանուն 283 = újgirny. ու ստանաւուն.

στιχοπλέκω = στιχոπլոչ -éω, verseket fonok, versbe foglalok.

σύμβαμαν τό = տօ սυմբան; acc. sing. *սύմբաման* 454.

սυնթάπτω, együtt eltemetek; aor. coni. pass. *սոնթապտան* 225 = սոնթապտուն.

սոնտումեն, rövidíték, siettetek, sietek; aor. imper. act. *սոնտումենե* 152 = újgirny. սոնտումենաւ.

սոնտպմոծ δ, összemorzsolás, rombolás; acc. sing. *սոնտպմոն* 320.

սոնտչան = սոնտչան, találkozom, beszélek valakivel, լօցոս սոնտչան, beszédbe elegyedem; præs. *սոնտչանե* 289, aor. էսնտչչեն 281 ezim.

սոչոռողման -ան, սոչոռնու-ից-ból és πηδῶ-ból összetéve, gyakran ugrom, ugrándoziom; præs. *սոչոռողմուն* 198.

τάχατε 371 = újgkny. *τάχατις* = *τάχα*, talán.

τέντα հ a latin tentorium; gen. sing. *τέντας* 310.

τέշալիշո, levág, leöl; aor. էտչակւսան 460, aor. ind. pass. էտչակւստիշան 461.

τονιμπάνι τό = τύմπան, dob; acc. sing. *տոնպանի* 230.

τριγωνοχάλαζον τό 257, τριγωνոս-ból és χάλαζα-ból összetéve; háromszögű darabokból álló, darabos jégeső.

τριμερον 118 = τրիմերօն, τρεইς és հմերա (μέρα)-ból összetéve; háromnapon át.

τριμιλλιον τό, τρεইς és μιլլιոն (μιλιոն, milliare)-ból összetéve; három ezer lépésnnyi távolság; acc. sing. *տրիմիլլիոն* 113.

τρομάρα հ, borzadály; acc. sing. *տրոմարան* 436.

նուճա, aor. ind. act. sing. 3 նուճեն 363, նուճք 107, plur. 3 նուճքան 109.

նուրգոսի հ = նոտրոսի, meghátrálás, visszavonulás; acc. sing. նուրգոսին 189, 403.

- φαρί* τό, arab. ló, nyerges ló, ló; nom. plur. *φαριά* 198.
φαίνω, φαίνει 236 = φαίνεται.
φτάνω = φέλνω, aor. ἔφτασεν 180 = ἔφθασεν.
φλάμουλον (φλάμουρον) τό, a latin flammulum, zászló; nom. sing. φλάμουρον 199, 202, acc. sing. φλάμουλον 266, φλάμουρον 155.
φορέω = φέρω; φορένεις 95.
φούντα ḥ, a latin funda, rojt; acc. plur. φούνταις 433.
φουσσάτο τό, a latin fossatum, árokkal körülvett tábor, tábor, sereg; nom. sing. φουσσάτο 84, acc. sing. φουσσάτο 231, φουσσάτον 232, 265, 422, gen. sing. φουσσάτου 81, 117, 144, 152, 161, 237, nom. plur. φουσσάτα 71, 182, 242, 322, 325, acc. plur. φουσσάτα 119, 137, 153, 174, 264, 267, 288, 348, 352, 435, gen. plur. φουσσάτων 103.
χαζνάć, ó (török szó), kinestár; acc. sing. χαζνάν 390.
χαμαδόπλατος 407, χαμáđης-ból (= ἀγροφόρος) és πλάττω-ból képezve; teherhordó ember testalkatával bíró, széles vállú.
χοροστάτης ó, egyházi hivatalt viselő pap; acc. plur. χοροστάτας 12.
-

jához.) Dr. Petz Vilmos tanártól. 60 kr. — Id. gróf Teleki László ismeretlen versei. Szász Károly r. tagtól 10 kr. — VIII. Cantionale et Passionale Hungaricum. Bogisich Mihály I. tagtól. 30 kr. — IX. Az erdélyi hirlapirodalom története 1848-ig. Jakab Elek I. tagtól. 50 kr. — X. Emlékbeszéd Klein Lipót Gyula kültag felett Dr. Heinrich Gusztáv lev. tagtól. 40 kr. — XI. Ujabb adalékok a magyar zene történelméhez Bartalus István I. tagtól. 40 kr. — XII. A magyar romanticismus. (Székfoglaló) Bánóczi József I. tagtól. 10 kr. — XIII. Ujabb adalék a magyar zene történelméhez. Bartalus István I. tagtól. 40 kr.

XI. k. I. Ugor vagy török-tatár eredetű-e a magyar nemzet? Hunfalvy Pál r. tagtól. 20 kr. — II. Ujgörög irodalmi termékek. Dr. Télfy Iván I. tagtól. 40 kr. — III. Középkori görög verses regények. Dr. Télfy Iván I. tagtól. 30 kr. — IV. Idegen szók a görögben és latinban. Dr. Pozder Károlytól. 50 kr. — V. A csuvásokról. Vámbéry Ármin r. tagtól 30 kr. — VI. A számlálás módjai és az év hónapjai. Hunfalvy Pál r. tagtól 20 kr. — VII. Telegdi Miklós mester magyar katechismusa 1562-ik évből. Majláth Béla I. tagtól. 10 kr. — VIII. Káldi György nyelve. Dr. Kiss Ignácztól. 50 kr. — IX. A Muhammedán jogtudomány eredetéről. Goldziher Ignácz I. tagtól 10 kr. — X. Vámbéry Ármin «A magyarok eredete ezimű műve néhány főbb állításának birálata. Barna Ferdinand I. tagtól 60 kr. — XI. A nyelvfejlődés történelmi folytonossága és a nyelvőr. Ballagi Mór r. tagtól. 20 kr. — XII. A magyarok eredete és a finn-ugor nyelvészeti I. Válaszom Hunfalvy Pál bírálati megjegyzéseire. Vámbéry Ármin r. tagtól. 30 kr.

XII. k. I. Seneca tragédiái. Dr. Kont Ignácztól. 60 kr. — II. Szombatos codexek. Dr. Nagy Sandortól. 30 kr. — III. A reflexív és vallásérkölcsi elem a költészetben s Longfellow. Székfoglaló. Szász Béla I. tagtól. 30 kr. — IV. A belvisszonyragok használata a magyarban. Kúnos Ignácz és Munkácsi Bernáttól. 50 kr. — V. A magyarok eredete és a finn-ugor nyelvészeti II. Vámbéry Ármin r. tagtól. 50 kr. — VI. Kiktől tanult a magyar irni, olvasni? Volf György I. tagtól. 50 kr. — VII. A kasztamuni-i török nyelvjárás. Irita Thury József. 50 kr. — VIII. Nyelvészeti mozgalmak a mai görögökknél. Télfy Iván I. tagtól. 20 kr. — IX. Boldogasszony, ősvallásunk istenasszonya. Kálmány Lajostól. 20 kr. — X. A mondattudomány. Brassai Sámuel r. tagtól. 60 kr. — XI. A kunok nyelvéről és nemzetiségről. Gr. Kuun Géza t. tagtól. 40 kr. — XII. Isota Nogarola. (Székfoglaló.) Ábel Jenő I. tagtól. 50 kr.

XIII. k. I. Kudrun, a monda és az eposz. Heinrich G. I. tagtól. 40 kr. — II. A votják nép multja és jelene. Barna F. I. tagtól. 30 kr. — III. Palesztina ismeretének haladása az utolsó három évtizedben. Goldziher I. I. tagtól. 40 kr. — IV. A homeroszi Demeter-hymnusról. Ábel Jenő I. tagtól. 50 kr. — V. A votjákok pogány vallásáról. Barna Ferdinand I. tagtól. 20 kr. — VI. A régi magyar nyelv szótára. Szarvas Gábor r. tagtól. 10 kr. — VII. Egy kis viszhang Vámbéry Ármin ur válaszára. Budenz J. r. tagtól. 20 kr. — VIII. Ki volt Calepinus magyar tolmacsa. Szily Kálmán r. tagtól. 10 kr. — IX. Szegedi Lénárt énekeskönyve. Bogisich Mihály I. tagtól. 50 kr. — X. Szöréndi tanulmányok. I. rész. Joannovics György t. tagtól. 30 kr. — XI. A kisebb görög tragikusok tropusai. Petz Vilmostól. 10 kr. — XII. Heraclius. Rankavis Leon hellén drámája. Télfy Iván I. tagtól. 30 kr.

XIV. k. I. Az ó- és középkori Terentius biographiák. Ábel Jenőtól. 40 kr. — II. Szórendi tanulmányok. II. rész. Joannovics Györgytől. 40 kr. — III. A mordva nép házassági szokásai. Barna F. I. tagtól. 30 kr. — IV. Jelentés ujhellén munkák ról. Télfy Iván I. tagtól. 30 kr. — V. Mythologial nyomok a magyar nép nyelvében és szokásaiiban. Kálmány Lajostól. 10 kr. — VI. Etymologicum magnum Romaniae. Putnoky Miklóstól. 20 kr. — VII. A magyar szótők. Simonyi Zsigmondtól. 30 kr. — VIII. A nyelvújítás történetéhez. Simonyi Zsigmondtól. 20 kr. — IX. Szórend és accentus. Brassai Sámuel t. tagtól. 40 kr. — X. Három francia hellenista és a volapük. Télfy Iván I. tagtól. 20 kr. — XI. Enhemeris reliquiae. Némethy Gézáról. 60 kr. — XII. Gáti István steganographiája, kapcsolatban a modern stenographiával. Vikár Bélától. 40 kr.

XV. k. I. Az iszlam-vallásos mozgalmak az első négyszázadban. Dr. Schreiner Mártontól. 30 kr. — II. André Chénier költészete. Haraszti Gyulától. 1 frt 50 kr. — III. Kombináló szóalkotás. Simonyi Zsigmond I. tagtól. 40 kr. — IV. Az aranyos-széki mohácsi nyelvemlékek. Hunfalvy Pál r. tagtól. 15 kr. — V. Psychiatria és politika. Zichy Antal t. tagtól. 10 kr. — VI. Ujabb hellén munkák és a hellén nyelvtanítás. Télfy Iván I. tagtól. 60 kr. — VII. A magyar zene tudományos tárgyalása. Ponori Thewrewk Emil r. tagtól. 20 kr. — VIII. A hagsúly a szláv nyelvben. Asbóth Oszkártól. 80 kr. — IX. A nyelvújítás és az idegenszerűségek. Simonyi Zsigmond I. tagtól. 60 kr. — X. Kisfaludy Károly «Mohács»-a görögül Télfy Iván I. tagtól. 40 kr. — XI. Tanulmányok az újabbkorai persa irodalomtörténetéből. Dr. Kégl Sándortól. 1 frt 50 kr. — XII. Ujabb adatok a kún Petrarcával. Címkék. Címkék. Címkék. Címkék.

28 I. 15 kr. — IX. szám. Az ikes-es igékről. *Barna Ferdinand* I. tagtól. 1857.
32 I. 15 kr. — X. szám. A nyelvujításról. *Szarvas Gábor* I. tagtól. 1875. 25 I. 15 kr.
(1873—1875.)

V. k. I. szám. Nyelvészkeďő hajlamok a magyar népnél. *Barna Ferdinand* lev. tagtól. 1875. 40 I. 25 kr. — II. sz. A neo- és palaeologia ügyében. *Brassai Sámuel* r. tagtól. 1875. 48 I. 30 kr. — III. szám. A hangsúlyról a magyar nyelvben. *Barna Ferdinand* lev. tagtól. 1875. 48 I. 30 kr. — IV. szám. *Brassai* és a nyelvujítás. *Ballagi Mór* r. tagtól. 1876. 22 I. 15 kr. — V. szám. Emlékbeszéd *Kriza János* I. t. felett. *Szász Károly* I. tagtól. 1876. 40 I. 25 kr. — VI. szám. Művészeti és nemzetiségi. *Bartalus István* I. tagtól. 1876. 35 I. 20 kr. VII. szám. *Aeschylos*. *Télfy Iván* lev. tagtól. 1876. 141 I. 80 kr. — VIII. szám. A mutató névmás hibás használata. *Barna Ferdinand* I. tagtól. 1876. 15 I. 10 kr. — IX. szám. Nyelvtörténelmi tanulságok a nyelvujításra nézve. *Imre Sándor* I. tagtól 1876. 97 I. 60 kr. — X. szám. *Bérczy Károly* emlékezete. *Arany László* I. tagtól. (1875—1876.)

VI. k. I. szám. A lágy aspiraták kiejtéséről a zéndben. *Mayr Aurél*tól 10 kr. — II. szám. A mandsuk szertartásos könyve. *Bálint Gábortól* 10. kr. — A rómaiak satirájáról és satirairóikról. *Dr. Barna Ignácz* I. tagtól 20 kr. — IV. szám. A spanyolországi arabok helye az iszlám fejlődése történetében, összehasonlitva keleti arabokéval. *Goldziher Ignácz* I. tagtól. 50 kr. — V. Emlékbeszéd *Jakab István* I. t. fölött. *Szász Károly* r. tagtól 10 kr. — VI. Adalékok a m. t. Akadémia megalapítása történetéhez. I. *Szilágyi István* I. tagtól. II. *Vaszary Kolozstól*. III. *Révész Imre* I. tagtól. 60 kr. — VII. Emlékbeszéd *Mátray Gábor* I. t. felett. *Bartalus István* I. tagtól 10 kr. — VIII. A mordvaiaiak történelmi viszontagságai. *Barna Ferdinand* I. tagtól 20 kr. — IX. *Eranos*. *Télfy Iván* I. tagtól. 20 kr. — X. Az ik-es igékről. *Joannovics György* I. tagtól 40 kr. (1876.)

VII. k. I. Egy szavazat a nyelvujítás ügyében. *Barna Ferdinand* I. tagtól 50 kr. — II. *Pódhorszky Lajos* magyar-sinai nyelvhasonlítása. *Budenz József* r. tagtól. 10 kr. — III. *Lessing* (székfoglaló). *Zichy Antal* I. tagtól. 20 kr. — IV. Kapesolat a Magyar és szuomi irodalom között. *Barna Ferdinand*, I. tagtól 10 kr. — Néhány össműveltségi tény neve a magyarban. *Barna Ferdinand* I. tagtól. 30 kr. — VI. *Rankavis Kleon* uj-görög drámája. *Télfy Iván* I. tagtól. Ára 30 krajcár. — VII. A nevekük ésük személyragairól. *Imre Sándor* I. tagtól. 20 kr. — VIII. Emlékbeszéd *Székács József* t. tag fölött. *Ballagi Mór* r. tagtól. 20 kr. — IX. A török-tatár nép primitiv culturájában az égi testek, *Vambéry Armin* r. tagtól 10 kr. — X. *Bátori László* és a Jordánszky-codex bibliafordítása. (Székfoglaló.) *Volf György* I. tagtól 10 kr.

VIII. k. I. *Corvin*-codexek. *Dr. Ábel Jenő*tól. 60 kr. — II. A mordvaiaiak pogány istenei s ünnepi szertartásai. *Barna Ferdinand* I. tagtól. 50 kr. — III. *Orosz-lapp* utazásomból. *Dr. Genetz Arvid*tól. 20 kr. — IV. Tanulmány a japáni művészetről. *Gr. Zichy Agost*tól. 1 frt. — V. Emlékbeszéd *Pázmándi Horvát Endre* 1839-ben elhunyt r. t. fölött. A születése századik évfordulóján, Pázmándon rendezett ünnepélyen, az Akadémia megbízásából tartotta *Szász Károly* r. t. 10 kr. — VI. Ükkonpohár. A régi magyar jogi szokásnak egyik töredéke. *Hunfalvy Pál* r. tagtól. 20 kr. — VII. Az ugynevezett lágy aspiraták phoneticus értékéről az ó-indben. *Mayer Aurél*tól. 60 kr. — VIII. Magyarországi humanisták és a dunai tudós társaság. *Dr. Ábel Jenő*tól. 80 kr. — IX. Ujperzsa nyelvjárások. *Dr. Pozder Károly*tól. 50 kr. — X. *Beregszászi Nagy Pál* élete és munkái. Székfoglaló *Imre Sándor* r. tagtól. 30 kr.

IX. k. I. Emlékbeszéd *Schiefner Antal* k. tag felett. *Budenz J. r.* tagtól 10 kr. — II. A Boro-Budur Jáva szigetén. *Dr. gr. Zichy Ágost* I. tagtól 40 kr. — III. Nyelvünk ujabb fejlődése. *Ballagi Mór* r. tagtól 20 kr. — IV. A hunok és avarok nemzetisége. *Vambéry Ármin* r. tagtól. 30 kr. — A Kún- vagy Petrarka-codex és a kúnok. *Hunfalvy Pál* r. tagtól. 30 kr. — VI. Emlékbeszéd *Lewes Henrik György* külös tag felett. *Szász Károly* r. tagtól. 10 kr. — VII. Ós vallásunk főistenei. *Barna Ferdinand* I. tagtól 40 kr. — VIII. Schopenhauer aesthetikája. *Dr. Ruzsicska Kalmánt*tól. 10 kr. — IX. Ós vallásunk kisebb isteni lényei és áldozat szertartásai. *Barna F. I.* tagtól 30 kr. — X. *Lessing* mint philologus. *Dr. Kont Ignácz*tól 30 kr. — XI. Magyar egyházi népének a XVIII. századból. Székfoglaló. *Bogisich Mihály* I. tagtól. 50 kr. — XII. Az analogia hatásáról, főleg a szóképzésben. *Simonyi Zsigmond* I. tagtól 20 kr.

X. k. I. A jelentéstan alapvonala. Az alakokban kifejezett jelentések. (Székfoglaló.) *Simonyi Zsigmond* I. tagtól. 30 kr. — II. *Ezelburg* és a magyar húnmonda. (Székfoglaló.) *Heinrich Gusztáv* I. tagtól. 20 kr. — III. A M. T. Akadémia és a szómi irodalmi társaság. *Hunfalvy Pál* r. tagtól. 20 kr. — IV. Értsük meg egymást. (A neologia és orthologia ügyében.) *Joannovics György* t. tagtól. 30 kr. —